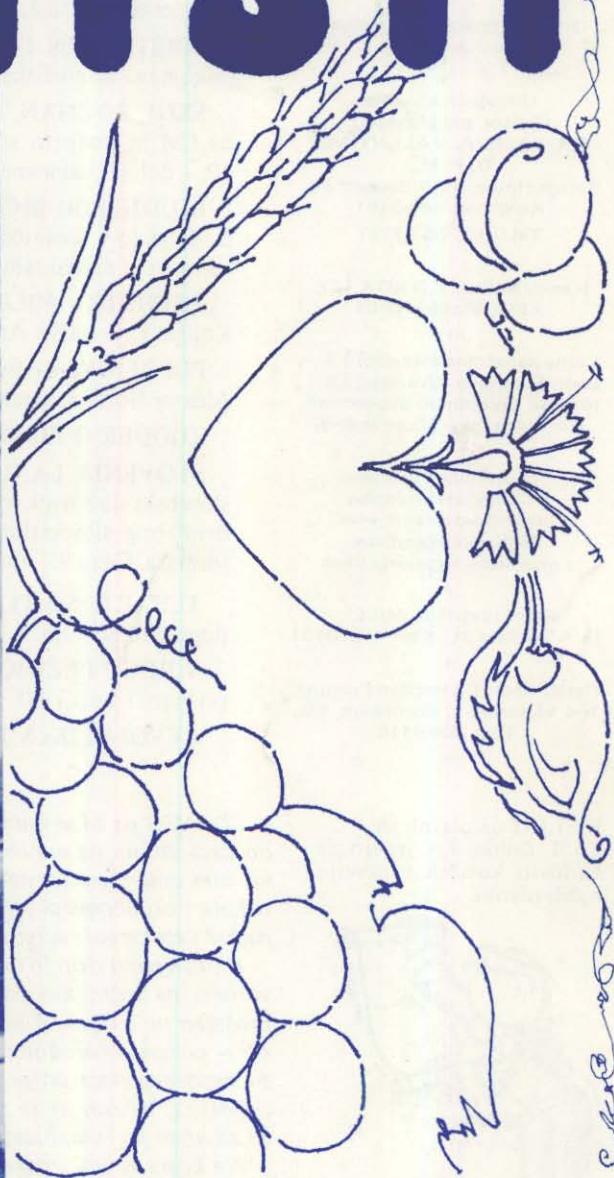

misi

THOUGHTS - LETO 31

AVGUST 1982

085-837203 Luegar Sh.

Registered by Australia Post — publication no. VAR0663

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language
Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101
Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O.BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Tudi Bohinjsko jezero je
čudoviti kotiček v zavetju
naših planin.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac – Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. – Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstla. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. – Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprt s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI – Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ – Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent–bogoslovec doživeljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI – Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

DANES pa bi se rad dotaknil čudnega dejstva, ki mu ne vem razlage. Od časa do časa dobim na upravo MISLI pismo bralca: Lepo prosim, sporočite mi, koliko smo dolžni na zaostali naročnini, pa Vam takoj poravnam račun... To store nekateri ob obpovedi MISLI, ker odhajajo iz Avstralije, drugi pa kar tako, ker jih najbrž vest zaradi večletnega odlaganja le malo preganja.

Kljub vsemu delu in dejству, da mi pisma običajno cele mesece obtiče neodgovorjena na mizi, ker enostavno ne najdem zanje časa, pri takih ljubeznih prošnjah ne čakam. Z upanjem v srcu, da bo nekdo – morda celo po dolgih letih – poravnal naročnino, pogledam v naročninsko knjigo in piscu sporočim vso to neporavnane dolga. Pa še kuverto z naslovom MISLI priložim v olajšanje odgovora. Včasih gre le za vsoto nekaj dolarjev, včasih pa je kar lepa številka dolga za vrsto let vsakomesečnega branja...

Ne boste verjeli: redka izjema je, da se po računu vprašujoči ponovno oglasi in zares poravna svoj dolg. Navadno sledi molk, jaz pa pred čudnim vprašanjem, kje je ostala pripravljenost urediti račune? Zna kdo bralcev pojavit razložiti?

– Urednik in upravnik

VSEBINA * Šport ali 'šport' – stran 193 * O spoznanju samega sebe – Kahlil Gibran (Iz knjige 'Prerok') – stran 194 * Slomškovi nauki – stran 194 * Slovensko in slovenščina – Dr. Marko Kremžar – stran 195 * Kaj povedo številke (Narodnostno opredeljevanje v Sloveniji) – I. P. (Kat. Glas) – stran 196 * Nevihta – črtica – M.L. – stran 198 * Ne reci nikoli . . . – stran 199 * Mladina piše . . . – Aleksandra L. Ceferin – stran 200 * Življenje piše svoje zgodbe – stran 201 * V Rusiji se ne sme govoriti o miru – Kat. Glas – stran 202 * Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 204 * Izpod Triglava – stran 206 * Živa voda – Chiara Lubich – stran 208 * P. Bazilij tipka . . . – stran 210 * Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 212 * Naše nabirke – stran 212 * Daleč nekje . . . – pesem – Danica Petrič – stran 213 * Multikulturalna Avstralija – D. – stran 215 * Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerjan – stran 216 * Z vseh vetrov – stran 218 * Kotiček naših mladih – stran 220 * Križem avstralske Slovenije – stran 221 – Dovtipne od doma - resnici v brk . . . – stran 224.

BOŽJE
misli
IN
ČLOVEŠKE
LETNIK 31
ŠT. 8
AVGUST 1982

Šport ali 'šport'

DOMALA vsi časopisi in tudi mnogi periodični listi so objavili komentarje k MUNDIALU '82 – svetovnim nogometnim tekmam, ki so se pravkar odigrale v Španiji. Dragoceni pokal svetovnih prvakov je prišel v roke Italijanske nogometne zveze, mnoge nogometarje drugih narodnosti so ob vrniti domov sprekli prezirljivi živzgi. Brazilija je pisala o polnih bolnišnicah zaradi srčnih infarktov in drugih posledic pretiranega razburjanja – da, brali smo celo o samomorih . . .

Kaj ne gre vse to mnogo predaleč? Saj lahko govorimo že kar o "evangeliju športa", ki je za mnoge žal prvi in edini – skratak: vse . . . Nogomet bi moral biti le zanimiva igra in odpocitek za gledalca, pa je za mnoge popolnoma spremenil svoj značaj. Isto lahko rečemo tudi za druge športne panoge. Kaj je še ostalo od zdravega športnega duha, s katerim naj bi se športnik znal veseliti zmag in bi znal športno prenesti poraze? Kaj je ostalo od duha, ki naj gledalca dviga nad tulčo množico, katera brezpogojno, za vsako ceno, zahteva "kruha in iger"? "Cilji športnih dejavnosti so v krepitvi telesnih sposobnosti, ki omogočajo tudi večjo duhovno dejavnost, notranjo svobodo in obvladovanje samega sebe. Svetovni avditorij pa bi rad iz športnih srečanj naredil cirkuške arene in iz nastopajočih gladijatorje . . ." beremo v komentarju slovenske "Družine". V dokaz je dejstvo, da ni v sportu nobenih meja več: kakor pri smučarskih skokih hlepijo le po daljavi brez misli na varnost skakalca, tako avtomobilske dirke niso zanimive brez nekaj hudih trkov. Marsikateri intervju z gledalci je že pokazal, da prihajajo nekateri ljudje na dirke prav s tem namenom, da bi videli pošteno trčenje, pa četudi bi voznika mrtvega potegnili izpod razbitega ali gorečega avta.

Ko je človeško življenje postranskega pomena, pade vred-

O spoznaju samega sebe

»Vaša srca spoznavajo v tišini skrivnost noči in dneva.

Toda vaša ušesa pričakujejo odmev spoznanja vaših src.

Tako bi spoznali v besedah to, kar ste od nekdaj poznali v mislih.

S svojimi prsti bi se dotaknili golih teles svojih sanj.

Prav je, da to hočete.
Skrivnostni vrelec vaše duše mora izvirati in odžuboreti proti morju; in zaklad vaših neskončnih globin naj se razkrije pred vašimi očmi.

Vendar naj ne bo tehtnice za tehtanje vašega neznanega zaklada;
in ne iščite globin svojega spoznanja s palico in merilom,
kajti jaz je morje brez meja in merit.

Ne reci: „Našel sem resnico,“ marveč: „Našel sem eno resnico.“

Ne reci: „Našel sem stezo duše“, marveč: „Našel sem dušo, ki potuje po svoji stezi.“

Kajti duša potuje po vseh potih.

Duša ne potuje po eni črti, tudi ne teče kot potok.

Duša se razvija kot lotos z neštevilnimi laticami.«

Kahlil Gibran

nost športnega duha na ničlo. Ko temu dodamo še preklinjanje trenerjev in divje zložljrne klice navijacev, niti ničla ni dovolj nizka na športnem merilu. In kako ponizevalno zveni za to merilo, kadar beremo v časopisu ali zvemo na novicah, da je ta in ta klub "prodal" igralca, drugi pa ga je "kupil". Kaj ne govorimo tako o živini, ki jo gonijo na sejem? Pa smo pri vsem tem tako odločno proti vsakemu suženjstvu. . .

Ne bi želel, da bi po tem mojem pisanju kdo rekел, da so MISLI proti športu; ali pa, da krščanstvo na splošno športa ne sprejema. Nasprotno: šport je zdrav, dokler je v mejah, a teh je žal vedno manj. Športu naj bi dali prvotni značaj, ki ga tako rapidno izgublja, prvotno mesto, s katerega tako žalostno pada. Vse preveč je znakov, kako se ljubitelji športa kaj lahko spremene v drhal, ki izgubi sleherno človeško poteko ter je zmožna sovraštva in celo krv. Vrniti se moramo k ideji Coubertina, pobudnika modernih olimpijskih iger, ki je spet in spet poudarjal, da je važno sodelovanje, rezultati pa so na drugem mestu. Ko bo to pravilo zares spet sprejetoto, potem bo sleherni šport zopet nekaj veljal in tudi mednarodne nogometne tekme bodo pokazale drugačno sliko. Stari rek: ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU! se bo izkazal kot še danes pravilna pot, na kateri se moremo ob slehernem športnem udejstvovanju telesno in duševno krepiti.

Slomškovi nauki:

Preljubi očetje in matere, sreča ali nesreča prihodnjih dni v vaših rokah leži. To so vaši otroci. Kakor jih boste zredili, take čase bomo imeli, slabe ali dobre, vi pa krvavo šibo ali pa zlato krono.

+

Če hočeš otroke za sveto vero oživiti, moraš tudi ti za sveto vero goreti; saj se iz ledu ogenj ne ukreše.

+

Moli in delaj! Kdor se teh reči v mladosti prav nauči, ta svojo hišo na skalo pozida – vsi viharji sveta mu je ne bodo podrli.

+

Če mladine pred potopom ne obvarujemo, bodo z njo tudi srečni časi potonili.

+

Ne bo žlahtnega sadja, ne pridnih ljudi, ako ne bo poštenih fantov in deklet.

+

Kdor izgubi vero, izgubi vse. Pred to največjo nesrečo naj vas in vaše otroke obvaruje vaša ljubezniva Mati Marija.

SLOVENSTVO IN SLOVENŠČINA

DA JE STVARI treba plačati – za vsako po svoji ceni –, je naravno. Če stvar kupimo, plačamo zanjo v denarju; če jo zamenjamo, jo povrnemo z drugo dobrino; če si jo naredimo sami, si jo pridobimo za ceno časa in napora. Darov pa, ki so znak naklonjenosti, seveda ni mogoče plačati, temveč jih lahko povrnemo le z drugo obliko ljubezni, ki ji pravimo hvalenost. Če bi hotel kdo darilo odplačati z denarjem, bi darovalca užalil, kajti denar, ki je simbol tvarnih vrednosti, sam od sebe ne sega v višine moralnih vrednot.

Vse to prav lahko razumemo, kadar pa gre za velike vrednote, nam logika kljub temu včasih odpove.

Slovenstvo in njega izraziti znak in kras – slovenščina, sta vrednoti, ki ju je Stvarnik zaupal našemu rodu in v rodu vsakemu članu posebej. Prejeli smo ju kot izraz ljubezni in zaupanja, zdaj v izrednih razmerah pa včasih ne vemo, kako ravnati s Stvarnikovim darom.

Vsekakor gre za višji vrednoti kakor sta na primer avto in televizor, a si vendarle radi domišljamo, da ju moremo uporabljati, ohranjati in celo predajati – zastonj. Če pa pridemo do spoznanja, da zastonj le ne bo šlo, si skušamo pomagati z denarjem.

Koliko in komu naj plačamo, da nam bo obranjalo slovenstvo, se sprašuje ta ali oni, medtem ko se čudi, zakaj njegovi otroci slovensko ne govore.

Pozabljam, da duhovnih dobrin ni mogoče kupovati.

Krščanstvo na primer je vrednota, ki zahteva od vsakega kristjana visoko ceno. Sprejmemo jo iz ljubezni do Stvarnika in jo odplačujemo s svojim življenjem. Redko pa se spomnimo, da bi iz ljubezni do istega Boga morali prav tako hvaleno in z veseljem sprejeti podobno ceno, ki nam jo nalaga podarjena vrednota slovenstva.

Vprašanje, ali je slovenstvo večja ali manjša dobrina od pripadnosti drugim narodom, je odveč, kajti v edinem življenju, ki smo ga prejeli, nam je bila podarjena in zaupana – edina ta.

Ker pa ne gre za tvarno vrednoto, je ne bomo mogli nikdar ne ohranjati ne večati ne posredovati izključno s pomočjo tvarnega premoženja. Bodimo si na jasem: denarna sredstva so potrebna za lažji razvoj višjih vrednot, a sama na sebi niso vir življenja.

Prav kakor družinska skupnost zahteva tudi naroda s svojimi vrednotami trajno prisotnost našega srca.

DR. MARKO
KREMŽAR,
Argentina

Ko si mlada zaročenca zidata hišico za svoj bodoči domek, prav dobro vesta, da sta pesek in opeka potrebeni sredstvi, nikdar pa zadosten pogoj za njuno srečo. To si pridobi družina edinole z vztrajno in požrtvovalno ljubeznijo. Ko zidamo naši skupnosti lepe in potrebne Domove, pa včasih vendarle skoraj nehote upamo, da imamo s tem, ko smo plačali zidove, nekako tudi že plačano ceno za življenje slovenstva v njihovem okviru. Ko pa nam skušnja pokaže, da le ni tako, bi včasih še vedno radi poskusili, ali ne bi bilo mogoče "kupiti" za mladi rod narodne zavesti, podobno kakor "kupimo" zdravje pri zdravniku ali v lekarni.

Pa na žalost ni mogoče. Ne le del našega premoženja, temveč predvsem del našega lastnega srca in življenja mora biti posvečen vrednotam, ki so sad ljubezni in ki imajo v naravnem redu najpopolnejši izraz v družinski in narodni skupnosti. Odtod potreba gorčega navdušenja in požrtvovalnega dela za slovenstvo in krščanstvo tako v lastnih družinah kakor v naši skupnosti – ne glede na trenutno osebno korist in plačilo.

Kdor bi skušal poživiti družino ali skupnost s tem, da "kupuje in najema tuje veselje", bodisi s pomočjo tehnologije, bodisi s pomočjo tehnikov – bo imel kmalu žalosten dom.

Tu gre toliko za televizijo, ki spodriva domač družinski razgovor, kakor za neslovenske ali narodno nezavedne tehnike, ki urijo našo mladino v športu, a ji pri tem jemljejo smisel za slovensko govorico, mišljene in čutenje – v okviru slovenskih Domov.

Velike vrednote niso zastonj, a jih ni mogoče kupiti! Treba jih je prislužiti z ljubeznijo, katera vedno zahteva kako odgovet.

V dolgih letih zdomstva smo lahko spoznali, da je mogoče plačevati ceno za najvišje vrednote tudi kljub hudemu pomanjkanju tvarnih sredstev, dokler živimo in delamo zanje ponosnih in veselih src ter se znamo odreči površni zunanjosti. Tako jih bomo gojili in ohranili v naši sredi tudi v bodoče – iz roda v rod.

NEVIHTA

KAKOR pravljico smo poslušali otroci, ko nam je babica pravila o "nevihti". Res, pravljica nam je bila ta pripovest, ker si nismo mogli predstavljati, da bi moglo biti to res. Samo enkrat smo babici omenili naše dvome. Pa je potem pošteno nejevoljna zapretila, da nam nikoli več ne bo povedala nobene pravljice, ne resnične, še manj pa izmišljene.

A prosili smo jo in spet je pravila, še bolj živo. Obraz ji je med pripovedovanjem zardel: kar mlada je postala, tako mlada, kot je bila takrat, ko se je to godilo . . .

+

Mlakarjevi so bili takrat zelo bogati. Vsako leto jim je vrglo polje toliko, da so imeli za davek in za dom, pa jim je še ostalo; da od živine sploh ne govorim. Zato ni čuda, da je mladi Mlakar pozabil na Boga. Prvi otrok mu je umrl, pa se je še bolj zakrknil. Otroci smo mu šli s pota, starejši so samo nujne stvari z njim govorili.

Le naš oče se ga ni ogibal. Kadar ga je srečal, sta se pozdravila in vselej za hip postala.

Potlej je prišel tisti dan. Že več dni je pritiskala vročina, da je žito kar sproti zorelo. Včeraj še zelena polja so se pozlatila in najbolj pridni so že začeli žeti.

"Jutri bomo tudi pri nas začeli," sem slišala praviti Mlakarja pred hišo očetu. "Da bi le vreme držalo!"

"Soparno je! Bog nas varuj hude ure!" je odvrnil oče.

"No ja, dobro polovico žita bom lahko prodal, tako je letos obrodilo!" se je pohvalil Mlakar, ki mu je bila beseda o Bogu neprijetna.

"Da bi le vreme držalo," je ponovil oče. "Lahko bo potlej žeti."

Ko sta se poslovila, je oče šel na polje, kjer so naši želi. Ko so se opoldne vrnili domov, je oče le malo jadel. "Skribi me, ko je tako soparno. Če bi nam le s točo prizaneslo!"

"Bog in sveti božji križ! Da bi le ne bilo toče!" je dejala tudi mati in se pokrižala. Žlice, ki jo je položila na mizo, ni več prijela.

"Bomo pa kar šli," je dejal hlapec po kosilu. "Če pride dež, bomo pa potlej počivali!"

Šli so, pa so se kmalu vrnili. Izza gora se je dvignila temna, črna stena oblakov. Kakor bi hiteli za vetrom, ki je završal preko vrhov dreves, so se zapodili proti soncu.

Komaj so ga zakrili, je prvi blisk presekal to temno steno. Nato pa niso več ugasnili. Trepetaje sem šla na vrh, kjer smo imeli shranjen žegnan les. Mati je medtem poiskala blagoslovljeno vodo in kropila okrog hiše. Oče, ki je zadnji prišel s polja, mi je vzel vejice iz rok in jih počasi polagal na ogenj. Vsi smo se zbrali okrog njega v kuhinji in začeli moliti. Tiha je bila naša molitev. Vsak grom jo je skoro zadušil. Pa je bila zato tembolj prisrčna.

"Treska in hudega vremena – reši nas, o Gospod!"

Čeprav je vršal veter preko dreves in tulil okrog vogov, smo dobro slišali prasketanje. Nehote sem se ozrla skozi okno. Tam daleč za našo hišo se je razprostiral širni Mlakarjev grunt. Lepo ga je bilo videti skozi naše okno. Tokrat je bil ves zavit v sivo meglo, kakor bi se črni oblak vlegel nanj. In takrat so priletele prve kaplje tudi na naše okno. Niso odskočile. Razlike so se po oknu in zapustile za seboj prašno sled.

"Hvala Bogu!" sem slišala mater med molitvijo. Tudi ona se je zagledala skozi okno. Le zakaj je rekla "Hvala Bogu!", sem si takrat mislila. Danes vem. Vedela je, da bo toča prizanesla, ker je začel dež.

Še smo molili, ko je bil zunaj pravi sodni dan. Pa je dobre pol ure pozneje začel pojemati veter, dež je le še milo rosljal in za temnimi oblaki se je širilo plavo nebo. Kmalu se je prismehljalo sonce in obliko sveže namočeno zemljo.

Otroci smo brž pohiteli ven proti Mlakarju. Tam pred njegovimi njivami smo prestrašeni obstali. Vse

je bilo pobito. Njive so kot suha rebra molile svoje črne brazde in razore, ki so bili pokriti s stolčeno slamo. Po razorih je še stala voda, po njej so plavali kosci toče. Brž smo otroci zabredli v motno vodo in lovili ledene orehe. Šteli smo, kdo jih bo več dobil. Če si ujel majhnega, se ti je stopil v roki, še preden smo jih sešteli.

Pa se nismo dolgo igrali. Zagledali smo Mlakarja, ki je prišel iz hiše in s povešeno glavo stopal proti njivi. Stekli smo domov. Med tekom pa smo še videli Mlakarja, kako je obstal na okrajniku in dvignil pest proti nebu.

Seveda smo doma povedali, kaj smo videli. Oče je kmalu odšel in zvečer je prišlo pet kmetov k nam.

"Samo njega je zadelo," je dejal sosed. "Vse mu je pobilo."

"Da, nam je prizaneslo. Bogu se moramo zahvaliti," je dejal Jernejevac. "Zahvaliti se mu moramo!"

"Mlakar bo še znored, tako ga je prizadelo," je menil Zarobnik.

"Saj pravim, da se moramo zahvaliti," je spet povzel besedo Jernejevca.

"Kaj bi dolgo onegavili!" se je oglasil moj oče. "Dva polovnjaka bi pri nas lahko pogrešili."

"Če bi vsak dal dva polovnjaka, bi se Mlakarjevi že prebili čez zimo. Pa še za pomladno setev bi kaj osta-

lo," je očeta podprt sosed in uspelo je.

Naslednjo noč je bilo začuda nemirno po vasi. Temne postave, globoko sklonjene pod težkimi bremenimi, so v senci hiš in dreves sopihale proti Mlakarju.

In ko je ta zjutraj stopil na prag, je začuden obstal. Na obeh straneh vrat so stale ob steni polne vreče, druga ob drugi.

Ni mu bilo treba pogledati, kaj je notri. Hlapcem je ukazal, naj znosijo vreče v kaščo in tam izsujejo žito. Vreče pa naj lepo na kup zdevljajo, je dejal.

Proti večeru jih je vzel preko ramen in šel od hiše do hiše. Kakor je bil prej zaprt in je le malo govoril z ljudmi, tako se je sedaj razživil. Smehljal se je vselej, ko je stopil preko praga v hišo ali pa iz hiše.

Nazadnje je prišel še k nam; mi smo že večerjali "Boš prisedel," ga je povabil oče in mu porinil stol.

"Miha," je začel Mlakar in ni sedel. "Miha, letos sem imel najlepši pridelek. Še poz� nisem, pa imam že vse omlačeno. Bodi zahvaljen, Miha," je ponudil očetu roko.

"Bog bodi zahvaljen!" je dejal oče in mu stisnil roko. "Zdaj pa le sedi in zajemi, če ne ti ne bo nič ostalo!"

"Pa bom – v božjem imenu, Miha," je dejal Mlakar in sedel. Potem pa je še enkrat ponovil: "Pa bom – v božjem imenu! . . ."

M. L.

Ne reci nikoli

- o svojem branju: nisem več otrok
- o svojih starših: so nazadnjaški
- o svoji zabavi: človek živi samo enkrat
- o svoji prihodnosti: bom že imel srečo
- o drugih: naj si pomagajo sami
- o svojih napakah: sem pač takšen
- o svojih dolžnostih: te pridejo. jutri na vrsto
- o svojih stvareh: zanje skrbi kdo drug
- o svojem neuspehu: imam vedno »smolo«
- o dobrih mislih: jih ni
- o ljubimkanju: pri tem ni nič slabega
- o navdušenju: zame ne pride več v poštev
- o svojem nasprotniku: kakšen bedak
- o svojih bojazljivostih: drugi tudi tako delajo
- o dejavnem sodelovanju: samo ne drugih vznemirjati
- o smrti: ne mislimo na to

Takšne besede ubijajo dušo, mladost, prizadevanje in ljubezen.

Mladina piše...

V etničnem časopisu prevladujejo članki odraslih piscev in z izjemo posebnih "kotičkov" mladina razmeroma malo piše. Pravtako se vse premalo razpravlja, kaj mladina dela in misli, kakšni so njeni pogledi na svet, upi za bodočnost . . .

Vesela sem, da je urednik sprejel v objavo nekaj prostih spisov višješolcev, ki obravnavajo razna vprašanja. Vrednost je tudi v tem, da študenti niso vedeli, da bo objavljeno, kar so sestavili.

Sestavki zrcalijo miselnost študentov. Zaključek si lahko napravi vsak sam. Mislim, da smo ob branju lahko dobre volje in skupno delimo optimistični pogled na prihodnost.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

IZOBRAŽEVANJE SE ZAČNE OB ROJSTVU IN SE NADALJUJE DOKLER ŽIVIMO

IZOBRAZBA (education) je splošna beseda široke uporabe v vsakdanji govorici. Toda kaj pomeni v resnici izobrazba? Večina ljudi se ne zaveda resničnega in pravega pomena te besede. Če rečemo, da izobraževanje začne ob rojstvu in se nadaljuje dokler živimo, bo marsikdo dvignil obrvi in oporekal: saj ne hodim celo življenje v šolo, pa sem izobražen, ali ne? Vendar če prav premislimo, bomo uvideli, da se vsak mož, žena, otrok izobražuje, to se pravi uči, skozi celo svoje življenje. Tako gledano, je izobraževanje nikdar prekinjeno usposabljanje človeka za življenje, tako umsko kot moralno.

Ko otrok vstopi v svet, ne ve še ničesar. Toda od prvega trenutka gre vsa njegova energija v trud, da spremeni to nevednost v poznavanje, najprej bližje okolice, potem pa vse širšega kroga. Starši so otrokovi prvi in najboljši vzgojitelji. Z ljubečimi rokami mu pomagajo storiti prve korake in ga vodijo pri izgovorjavi prvih besed. Hoja in govor sta osnovi v izobrazbi človeka. Pozneje se otrok uči, kako skrbeti zase tako, da se sam kopa, oblači in jé. Postopoma starši sestavijo listo (največkrat brez konca) stvari, ki jih "moraš" storiti ali "ne smeš". Vse to je zadeva "dobre vzgoje", skozi katero se izoblikuje značaj dobrega člena družbe. Ko je otrok dovolj star, ga pošlejo v šolo, kjer se uči najprej "branje, pisanje in računanje". Te spremnosti mu pomagajo, da sčasoma več zve o svetu, v katerem bo moral kot odrasel imeti bolj samostojno in aktivno vlogo. V šoli si pridobi znanje, s katerim si bo pozneje pomagal najti dobro zaposlitev. V šoli tudi spozna pomen pravega, dolgotrajnega prijateljstva. Nauči se delati skupno z drugimi, pravtako po-zornosti, tolerance, razumevanja in potrežljivosti.

Vse to se nadaljuje na visoki šoli, ki ni samo priprava za poklic, ampak pomeni tudi razširjanje obzorca, večjega znanja in izmenjavo misli.

Vendar vse, kar je bilo do sedaj rečeno, je le priprava za tisto, kar imenujemo življenje. Življenje samo v resnici izoblikuje, ali recimo "izobrazi" človeka. Vedno mu postavlja nova vprašanja, zapreke, težkoče s katerimi se mora spoprijeti. V današnjem svetu, ko tehnološki razvoj prinaša nove in vse večje spremembe iz dneva v dan, ne more nihče več reči: jaz sem šolo že končal in se mi ni treba več učiti.

ZA VSAKEGA FANTA
IN DEKLE PRIDE ČAS,
KO MORA ZAPUSTITI SVOJ DOM
IN ITI NA SVOJE

DANES mladi človek komaj čaka, da stopi čez prag doma v širni svet, kjer ga čaka toliko novega. Večina mladih ljudi čuti potrebo po neodvisnosti in samostojnosti od svojih staršev, ker vedo, da si bodo lahko samo kot posamezniki, z lastnimi talenti in sposobnostmi utrli pot v svet.

Včasih je to bolj veljalo za fanta, ki je smatral samostojnost kot prehod iz mladostne v zrelostno dobo. Za dekle je bilo to drugače. Ostala je pod varstvom staršev, dokler ni prišel čas, da se omoži in menja svoj dom za dom svojega moža. To se je spremenilo. Danes si dekle ravno tako želi samostojnosti in ima iste možnosti v izobrazbi in zaposlitvi. Za dosego ciljev je pri obeh važna le nadarjenost in odnos do življenja.

Nekateri zapustijo dom in se osamosvojijo s tem, da si dobijo stalno zaposlitev in se torej lahko sami preživljajo. Za druge je ta prehod na svoje, ko gredo drugam študirat na visoke šole in tako prvič zapustijo svoj dom. V obeh primerih pomeni "iti na svoje", biti odgovoren za samega sebe. Nikogar več, ki bi rekел:

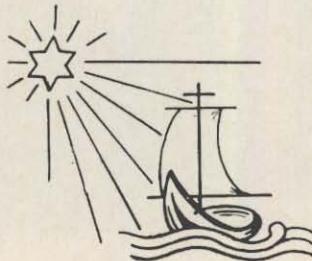
"to smeš" ali "to ne smeš". Zdaj mora vsak vedeti, kaj sme in kaj ne sme in se po tem ravnati.

Svet nenačoma postane drugačen. Do sedaj so mu drugi pripovedovali o svetu, sedaj dobiva nove vpoglede po lastni izkušnji. Ima priložnost srečati druge ljudi. Naleti na probleme in ne ve vedno, kako jih rešiti, a je vse del življenjske poti. Le tako se lahko pripravi na bodočnost.

Prej ali slej vsak mladi človek mora zapustiti gnezdo in najti svoje mesto v svetu. Za nekatere bo ta pot težka, za druge lažja. To je pač življenje, lepo ali grdo, moramo ga vzeti v celoti in biti odrasel pomeni, da smo sposobni za premagovanje težav.

Vedno sem mislila, da bo zanimivo zapustiti dom

in iti na svoje. Biti neodvisna, prosta in delati kar hočem. Hotela sem se naučiti, kako shajati z drugimi ljudmi in se znati v nerodnih razmerah. Nisem veda-la, preden sem odšla, kaj vse me bo čakalo. Težko je bilo navaditi se na novo okolje. Doma mi je bilo vse samoumevno. Za vse je skrbela mati. Nikdar mi ni bilo treba skrbeti, kaj bom jedla in kaj bom oblekla. — Težko je bilo prve tedne, ko sem morala za vse to sama skrbeti, nobenega ni bilo, ki bi mi pomagal. Poleg obveznega študija in vsega ostalega v vsakdanjem življenju, je bilo nekaj časa kar bridko. Prvič sem razumela, kaj v resnici pomeni zapustiti dom. In vendar, zadovoljna sem, ker sem v spoznanju vrednosti doma in v težavah, ki sem jih morala premostiti, v mnogem dozorela.

življenje piše svoje zgodbe

NAJUDARNEJŠA slovenska Marijina pesem je go-to znana in priljubljena MARIJA SKOZ' ŽIVLJE-NJE VODITI SREČNO ZNAŠ . . . Postala je resnično naša ljudska zborovska pesem, s katero se kar redno slovesno zaključujejo množični cerkveni nastopi.

Ko pojemo to Marijino pesem, pa redkokdo pomisli na njenega skladatelja - IGNACIJA HLADNIKA, ki je živel in ustvarjal v Novem mestu. O njem nam je skladatelj Matija Tomc ob svoji osemdesetletnici napisal v "Cerkveni glasbenik" (št. 10–12, 1979) in ohrazil tale spomin:

V letu 1912–1913 – torej pred sedemdesetimi leti – sem po končani osnovni šoli prišel v prvi razred gimnazije. Tudi tam so me čakala odkritja. Prej je učil na gimnaziji Ignacij Hladnik, ki je bil takrat vodja vsega glasbenega življenja v Novem mestu. Bil je v najlepših moških letih in nekako na vrhu svojega glasbenega ustvarjanja. V solo je prišel vedno z violinino pod pazduho. Še danes me preseneča, da je učil vse glasove, tudi tenorje in base, z violinino. Še danes mi zveni v

ušesih Sattnerjeva "Jeftejeva prisega", ki smo jo na-študirali z gimnazijskim zborom in jo ob neki slove-nosti izvajali. V gimnaziskem zboru sem pel so-pran.

+

Ko sem bil že profesor na škofijski klasični gimna-ziji v Šent-Vidu, me je pot nekoč zanesla v Novo mesto. Na glavnem trgu se mi približa berač in me popro-si za "dinarček". Bil je zelo revno oblečen, na pol raztrgan in hudo postaran. Ko sem ga nekoliko natan-čneje pogledal, sem v njem spoznal – H l a d n i k a . Toda to ni bil tisti Hladnik izpred dvajset let, ko je bil res eleganten, z umetniško frizuro, da so lasje v valovitih kodrih padali preko ramen. Bil je neke vr-ste občinski revež, slabo telesno oblečen – in rekel bi – tudi duševno zapuščen. V srce se mi je zasmilil. Ne dolgo za tem je umrl. Pokopali so ga na pokopa-lišču na robu mesta (zdaj je tam menda pošta ali po-stajališče za avtobuse). Na grobu so mu zapeli nje-govo najbolj poljučno pesem "M a r i j a s k o z ' ž i v l j e n j e . . ." Mislim, da so ga pozneje prene-sli na novo pokopalisko v Ločni ali kje že.

Ko je že
na ovitku
Bohinjsko
jezero,
pa naj bo še tu
MOTIV
IZ BOHINJA
s prijazno
starodavno
cerkvice
sv. Janeza.

V Rusiji se ne sme govoriti o miru

Zanimivi članek, ki zgovorno prikazuje dvoličnost komunizma, je nedavno prinesel goriški "Katoliški Glas" in je vreden tudi našega branja.

KO SE JE minulo jesen po zahodni Evropi z nepričakovano silovitostjo sprožil plaz množičnih mirovnih zborovanj in pohodov, ki so imeli zvečine proti-ameriško ost, a resnici na ljubo tudi Sovjetski zvezi niso prizanesli, je bilo pogosto slišati vprašanje, ki je zvenelo dejansko kot očitek: Kaj pa na Vzhodu, v deželah tako imenovanega "realnega" socializma? Posreden odgovor, ki je ob takšnih vprašanjih prihajal z Vzhoda, se je pač glasil, da je mednarodna politika socialističnega tabora v celoti vprežena za ohranitev miru in da spričo tega ni potrebna posebna zavzetost množic za mir.

ZGOVORNA BROŠURA

Kako je dejansko Sovjetska zveza vprežena za ohranitev miru, pa nam razkrije brošura, ki jo je izdal

sovjetsko obrambno ministrstvo v 100.000 izvodih in so jo med drugimi prejeli tudi zahodni časnikarji, ki so zaposleni v Moskvi. Naslov brošure se glasi "Vedno pripravljeni braniti domovino". V njej med drugim načelnik štaba sovjetskih oboroženih sil maršal Nikolaj Ogarkov omenja sedanjo rusko mladino, ki da se je rodila v povojnem času, v obdobju miru in ki zato podcenjuje nevarnost vojne. Maršal obžaluje pacifistično mišljenje, ki naj bi zajelo del sovjetske mladine ter postavlja zahtevo, da se je nujno treba postaviti po robu "čustvom spravljivosti, pomirjenosti in pacifizma" pri mladih in da se je treba s takšnim razpoloženjem spopasti, kjerkoli se pojavi. Ogarkov je prepričan, da nameravajo Amerikanci "iztrebiti socializem z obličja zemlje" in da se mora zato Sovjetska zveza pripraviti na morebitni spopad z jedrskim orožjem. Za to pa ni dovolj samo vojno gospodarstvo; tako

partija kot država morata voditi "akcijo zoper pacistične elemente in zoper miroljubnega gibanja".

NEVARNOST ZA SVETOVNI MIR

Sovjetska podmornica v Tarantskem zalivu in svarilo maršala Ogarkova ruskim pacifistom potrjujeta mnenje, ki je v zahodnem svetu vedno bolj razširjeno, da je namreč postala Sovjetska zveza predvsem vojaška sila in da je njena zavzetost za komunistično ideologijo padla na drugo mesto.

Prav iz tega pa se lahko razvije velika nevarnost za svetovni mir. Z ene strani ni več daleč odhod Brežnjeva s politične pozornice, kar bo prineslo s seboj pritisk vojaških krogov na partijske, z druge strani pa vojaška nadmoč lahko zaostri odnose do Severne Amerike. Misijonsko poslanstvo širiti komunizem po vsem svetu, istočasno pa stalni kompleks, da je Sovjetska zveza obdana od sovražnikov, ženeta kremeljske voditelje v vse hujše oboroževanje. Vojaki, ki živijo od slave nad zmago nad nacizmom in obenem od strahu pred zahodnim svetom pomenijo eksplozivno mešanico, ki jo lahko najmanjša iskra vname in sproži svetovni požar.

Sovjetski voditelji so v očividni zadregi: toliko so vsa povojna leta govorili o miroljubnosti sovjetske države, njene politike, toliko so vsepovsod vzpodbjali mirovna gibanja in sklicevali mirovna zborovanja, da so sedaj v strahu za svojo mladino. Če je zaskrbljenost maršala Ogarkova utemeljena zaradi pacifizma sedanje mladine, potem je treba seveda tej mladini prikriti vojno, ki jo Sovjetska zveza že tretje leto vodi v Afganistanu. Če bi bila televizija in tisk v Rusiji svobodna kot v ZDA, bi mladina zvedela o sovjetskih bombar-

diranjih afganistanskih vasi in o pogumnem odporu tamkajšnjih gverilcev in tedaj bi se moralo zgoditi, kar se je dogajalo v Severni Ameriki ob vietnamski vojni: da so mladi trgali vojaške pozivnice. Toda v Sovjetski zvezi je pacifizem luksuzen artikel, namenjen le za izvoz, ne pa za notranjo uporabo.

KOMUNIZEM OSTAJA DVOLIČEN

In kaj nam vse to pove? Da ostaja komunizem dvoličen, kot je bil že na svojem početku leta 1917 in kot je bil nato ves čas svojega nastopanja: reči eno stvar in storiti drugo je pravilo sovjetskega imperializma. Govoriti o miru drugim narodom, svoje pa pripravljati na neizbežen spopad; druge narode vzpodbjati k neodvisnosti od ZDA, narodom, ki spadajo pod dežnik Moskve, pa oznanjati Brežnjevo doktrino o omejeni neodvisnosti . . .

Toda dvoličnost ni samo značilna za imperialistično sovjetsko politiko, temveč tudi za vse komunistične stranke v svobodnem svetu. Če vzamemo primer: kljub prepiru italijanske partije glede Poljske ostaja zunanjia politika PCI na sovjetski liniji, zlasti kar se tiče evropske varnosti.

Preudarni italijanski filozof Augusto Del Noce je zapisal: "Kar predvsem danes Sovjetsko zvezo zanimala, je v Evropi navzočnost takih sil, ki se borijo za stvar nevtralizma in s tem za oddaljitev Evrope od Severne Amerike; v korist koga, ni treba praviti posebej. Če se najmočnejša komunistična stranka na zahodu Evrope (t.j. italijanska) na ta način bori za vstop v vladne vrste in vlado s tem pogojuje, njena kritika na račun Sovjetske zveze tej dolgoročno ni v škodo, temveč v korist."

VABLJENI STE

na

MLADINSKI KONCERT

NEDELJA, 29. AVGUSTA, ob štirih popoldne
v BARAGOVI DVORANI našega središča v Kew.

Pestri nastopi slovenske mladine

VSTOPNINA: Odrasli \$4.—, upokojenci in mladinci \$3.—, otroci prosto.

Dobiček predstave je namenjen SKLADU ZA DOM POČITKA.

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

NEDELJA 25. JULIJA 1982 je dan, ki bo za vselej zapisan v zgodovini slovenskih priseljencev v Avstraliji, Slovencem v Južni Avstraliji pa bo še posebej ostal v spominu. Ta dan smo imeli v Adelaidi slovesnost blagoslovitve temeljnega kamna za našo slovensko cerkvico SVETE DRUŽINE in v steno smo vzidali posebno Listino zanamcem v spomin.

Za to izredno priložnost smo se rojaki v Adelaidi in okolici pripravljali z vso skrbjo, veseljem in požrtvovalnostjo.

Bilo je čudovito popoldne. Kljub zimskemu mesecu juliju nas je pozdravljalno prijetno sonce in tako je bilo razpoloženje med nami še lepše. Na gradbišču se je ob adelaidekem pomožnem škofu Philipu Kennedyju, ki je nadomeščal odsotnega nadškofa in opravil pomenljive blagoslovilne obrede, zbral preko 400 ljudi. Gostov je bilo okrog devetdeset, med njimi naš sydneyjski rojak senator Miša Lajovic, frančiškanski sobratje in nekateri drugi duhovniki. Med udeležencami sem opazil precej novih slovenskih obrazov, kar me je zelo razveselilo. Slovesnost torej ni privabila le te, ki so redno pri nedeljskih slovenskih mašah – pridružili so skupnosti tudi rojaki, ki so povezani z avstralskim verskim občestvom. Med gosti sta bila tudi predstavnika slovenske skupnosti iz Berrija, Slavko in Anica Kregar.

Slavnostni govornik je bila adelaideksim Slovencem dobro poznana prof. Miss Laura Premrl. Res lepo je orisala zgodovino slovenskega naroda ter vpletla vanj pomen blagoslova temeljnega kamna za novo cerkev, ki bo služila kot versko središče Slovencem v Južni Avstraliji. Naj se na tem mestu iskreno zahvalim govornic, ki je s svojimi izbranimi besedami vzbudila med poslušalcem veliko zanimalja: marsikdo prisotnih rojakov je vsaj v Avstraliji morda prvkrat slišal nekaj o naši zgodovini in nekateri tuji gostje so gospodično Lauro prosili celo za kopijo govora.

Škof Kennedy je z obrazom dobre volje poudaril pomembnost cerkve za našo narodno skupnost in dal vsem slovenskim rojakom vzpodbudo, naj se kot verniki s pridom oklenejo svojega verskega središča.

Naj posebej omenim, da je naš požrtvovalni orga-

nist g. Jože Šterbenc pripravil cerkveni in mladinski zbor, ki sta pri slovesnosti vneto sodelovala. In vso slovesnost so izredno poživile narodne noše, zlasti naša mladina.

Po končanih obredih na stavbišču smo se preselili k sosedom – v Slovenski dom, kjer so nam skrbne gospodinje pripravile obilno zakusko. Udeleženci so bili presenečeni nad tako dobro in lepo organizirano postrežbo. Stregli so sami mladi v narodnih nošah.

Med zakusko se je na odru razvil tudi kratek a prisrčen spored. Omenim naj posebej pevki Slovenskega društva, Rozi Ljubičič in Silvana Poklar; in pa naš mladinski pevski zbor, ki je vzbudil zlasti med gosti veliko pozornost predvsem s pesmijo "Belo-kranjsko kolo", ki je bila izvajana v kompoziciji g. Jožefa Šterbanca. Tako njemu kot pevcem je veljal poseben aplavz.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem, ki ste kakor koli pomagali pri številnih pripravah in tudi njih izvedbi, v prvi vrsti seveda našemu cerkvenemu posvetovalnemu odboru. Enako vsem udeležencem. Upam, da bomo imeli kmalu še večjo slovesnost, ko bo naša nova cerkvica pripravljena za bogoslužje in v ta namen blagoslovljena. Takrat se bodo uresničile naše želje ter želje ostalih rojakov po širni Avstraliji. Naj se ob tej priliki iskreno zahvalim za prijazne pozdrave iz Melbourna in Sydneys: p. Bazilij nam je poslal telegramske čestitke, p. Valerijan pa tudi obilo dobrih želja, polnih veselega optimizma. Razumljivo, da nista mogla ugrediti našemu vabilu in se slovesnosti osebno udeležiti, saj ju zadržuje nedeljsko delo v lastnih središčih.

Upam, da bodo v kratkem na razpolago fotografije naše slovesnosti ter bom mogel katero objaviti v prihodnji številki MISLI.

Upam, tudi, da bom v prihodnjih mesecih lahko več poročal o nadaljevanju dela za naše svetišče. Zidarski mojster Štefan Kolman je zidarska dela končal in v tem mesecu bo tudi streha gotova. Potem pridejo na vrsto seveda notranja dela. Smemo upati, da bomo božično polnočnico že darovali Bogu v zahvalo v naši novi cerkvi? Vsaj danes nam dobre volje ne manjka – samo da bo ostala ter se še poglobila ter nas povezala res v eno družino.

Svete maše imamo po običajnem urniku: ob delavnikih zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa dopoldne ob 9:30.

Rojake v Berriju bom spet obiskal zadnjo nedeljo v mesecu, 29. avgusta. Slovensko mašo bomo imeli ob petih popoldne (za pokojne starše Prešeren in Hrast). Ob tej priložnosti bom obiskal rojake v Renmarku.

Verouk imamo vsako prvo in tretjo soboto v mesecu dopoldne od 11 do 12 ure.

Dne 2. julija je v Adelaidi umrl rojak FRANC ROZMAN. Pokopan je bil naslednji dan v spremstvu družinskih članov, katerim izrekam sožalje. Pokojni najpočiva v božjem miru!

Žal še nisem mogel zbrati pokojnikovih osebnih podatkov za našo Matico mrtvih. Poslal jih bom uredništvu kasneje.

Iz zadnje številke MISLI smo tudi mi v Adelaidi zvedeli za visoko odlikovanje patru uredniku. Tudi adelaidski rojaki mu iz srca čestitamo ter izrekamo naše iskrene želje za njegova bodoča leta dela med Slovenci po Avstraliji.

Slovenska radijska oddaja je v Adelaidi v priedbi slovenskega verskega središča vsako drugo sredo v mesecu ob osmih zvečer na valu 5 EBIFM. Postanite njeni redni poslušalci!

P. JANEZ

*Takole se glasi vsebina listine,
ki so jo južnoavstralski Slovenci vzidali
v steno svoje bodoče cerkvice SVETE DRUŽINE:*

MOJ BOG IN MOJE VSE! (Sveti Frančišek)

Slovenska skupnost, družina božjega ljudstva Južne Avstralije, zbrana v Frančiškovem letu na slovesnosti blagoslovitve in vzidave vogelnega kamna za lastno svetišče SVETE DRUŽINE, polagamo v steno to listino zanamcem v spomin:

Kot člani krščanskega naroda, ki je že od časov svetih bratov CIRILA in METODA zvesto zasidran v KATOLIŠKO CERKEV, hočemo svojo versko tradicijo nadaljevati tudi v zdomstvu.

Po zgledu SVETE DRUŽINE, ki je postala IZSELJENSKA družina z begom v Egipt, tudi mi priznavamo nad nami božjo roko, ki nas je vodila doslej in nas bo v bodoče.

Zvesti hočemo ostati božjim zapovedim in naukom Cerkve!

Zvesti hočemo biti tudi naši narodni tradiciji in kulturi,

katere del smo in nas je spremljala iz domovine!

SVETA DRUŽINA naj varuje naše izseljenske družine!
Varuje naj našo tukajšnjo narodno družino,
da bomo živeli v iskrenem bratstvu, vsi otroci istega nebeškega Očeta!
Naj bo to svetišče NAŠ SKUPNI DOM,
kjer bomo kot ena družina molili BOGA,
častili SVETO DRUŽINO
ter ohranjali svojo vero in narodne ideale!

Pri tem naj nam pomaga TROEDINI BOG
in SVETA IZSELJENSKA DRUŽINA!

V ADELAIDI, Južna Avstralija,
dne 25. julija
leta Gospodovega tisočdevetstovdvainosemdesetega
— za časa pontifikata papeža Janeza Pavla II.,
ko je bil v Adelaidi nadškof Dr. Jakob Gleeson in pomožni škof Dr. Filip Kennedy;
ko je bila Njeno Veličanstvo Elizabeta II. kraljica Avstralije,
prvi minister Avstralije Malcolm J. Fraser in predsednik vlade v J. Avstraliji Dr. David Tonkin;
ko je bil izseljenski duhovnik za Slovence v J. Avstraliji P. Janez Tretjak O.F.M.

izpod

Priglavci

V LJUBLJANI se je nedavno zbrala skupina strokovnjakov, ki jih posebej zanima življenje in delo našega svetniškega kandidata, misijonskega škofa Friederika Baraga. Z nadškofom Šuštarjem in predsednikom Baragovega odbora prof. dr. Vilkom Fajdigom so se pogovorili o možnostih kritične izdaje Baragovih zbranih del. To bo gotovo težavna in dolgotrajna naloga, ki pa jo bo slej ali prej treba začeti. Manjša skupina izvedencev bo v teh mesecih izdelala okvirni načrt dela, ki ga bodo pozneje dopolnili in poskusili uresničiti.

NOVI PREDPISI o potovanju v Italijo čez mejni prehod Sežana so pričeli veljati s sedmim junijem. Za vlake je sedaj treba kupiti mednarodno vozovnico z obveznim rezerviranjem sedeža, ki je seveda tudi dražja. Te nove odredbe so izdali, da bi zagotovili "varen in udoben prevoz, obmejnem organom pa omogočili nemoteno delo"

SLOVENSKI VINOGRADI zajemajo komaj osem odstotkov vinogradnih površin jugoslovenskega ozemlja, vendar izvozi Slovenija letno 400.000 hektolitrov prvovrstnega vina, kar je trideset odstotkov celotnega jugoslovenskega vinskega izvoza. Skupni pridelek vina znaša v Sloveniji okoli 700.000 hektolitrov. Doma se vina popije okoli poldrugi milijon litrov na leto.

Te številke so objavili po sestanku poslovne skup-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prcdajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

nosti za vinogradništvo in vinarstvo Slovenije, ki je bil v Metliki. Zastopniki so razpravljali o položaju te panoge gospodarstva in ugotovili, da so se pogoji za obnovu in posodabljanje vinogradov zelo poslabšali: usahnili so bančni krediti, proizvodne cene pa so kar preveč v razkoraku s prodajnimi.

PIRANSKO gospodarstvo ima letos v proračunu za prve mesece še večjo izgubo kot lani v istem času: izguba se je povečala kar za 72 % in znaša 111 milijonov dinarjev. Najhuje je v luknji vlehotel "Bernardin" z 59 milijoni izgube, sledi "Metropol" s 15 milijoni, "Palace" s štirimi in tako dalje. Inšpektorji so poleg izgub tudi ugotovili, da so v piranski občini marsikje "prekršili dogovore o uresničevanju družbeni usmeritve razporejanja dohodka". V navadnem jeziku bi se stavek glasil: Plače so si povišali kljub izgugam.

ŠKOCJANSKE JAME naj bi postale bolj znane in vnesli naj bi jih v seznam svetovnih naravnih znamenitosti. V domačih listih smo brali, da bodo ta predlog uradno predstavili na simpoziju ob 160-letnici turističnega razvoja Škocjanskih jam. Ta biser slovenskega Krasa je žal preveč v senci mnogo bolj znane in tudi obiskovane Postojnske jame. Vzrok temu je tudi dejstvo, da se je v Škocjanske jame treba potruditi peš in turistični obhod traja približno dve uri. Tudi 90-metrski izhodni vzpon turiste odvrača od obiska.

Da bi olajšali dostop in povečali število obiskovalcev, načrtujejo turistični delavci dvigalo pri izhodu. Seveda je to zaenkrat le načrtovanje — Bog daj, da bi kmalu postal dejstvo, ki bi privabilo večkratno povečano število gostov. Saj so Škocjanske jame res vredne ogleda.

PRIMORSKA POJE '82, revija pevskih zborov, se je tudi letos razvijala po načrtu in dosegla dober uspeh. Prijavilo se je okrog 130 zborov z obeh strani državne meje. Začela se je na soboto 13. marca v gledališki dvorani "France Prešeren" v Boljuncu. Sledili so nastopi v Braniku (Rihemberku), v Trstu, v Divači, Ilirske Bistrici, v Desklah, Kopru, Gorici, Idriji, in Tolminu, zaključek pa je bil na nedeljo 18. aprila v Ljesah v Beneški Sloveniji.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma Bruna in Alme SDRAULIG (komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

NA VRHNIKI so 23. maja kar s slovesnim pritrkovanjem oznanjali, da so se sešli pevci devetih župnih dekanije na svoje drugo dekanijsko srečanje. Preko 300 pevcev bi lahko našteli: iz Dolnjega Logatca (otroški, mladinski in mešani zbor), Gornjega Logatca (mladinski, moški in mešani zbor), Šentjošta (mladinski, moški in mešani zbor), domače vrhniške fare; iz Preserja, Svetih treh kraljev, Borovnice, Rovt in pa Horjula. Med dveurnim koncertom v cerkvi so posamič zapeli vrsto cerkvenih pesmi, dve pa skupno pod vodstvom profesorja Jožeta Trošta. Koncert je zaključila vsa cerkev z ljudsko: Marija, pomagaj nam sleherni čas.

Pa naj kdo reče, da Slovenci nismo rojeni pevci!

CENE NA DROBNO so se v Sloveniji od novega leta do konca maja povišale za 12.6 %. V istem obdobju so se življenjski stroški povečali za 14.6 %. To pomeni, da se lahko povečajo le še za dobra dva odstotka, pa bodo dosegli v letošnjem planu "dovoljeno" povečanje. Saj so sklenili v Beogradu za to leto le 17 % porast, kot smo poročali že v eni prejšnjih letošnjih MISLIH. Leta je še pol pred nami – bodo držali svoj sklep?

V maju so se najbolj podražile pijače in tobačni izdelki, kurjava in razsvetjava stanovanj ter seveda hrana. V tolažbo Sloveniji pa je dejstvo, da so v prvih štirih mesecih letos življenjski stroški v celotni Jugoslaviji naraščali za dva odstotka hitreje kot pa v deželi pod Triglavom. Upajmo, da niso ostalih pokrajin kasneje dohiteli . . .

K NOVOMAŠNIKOM v Sloveniji, ki jih je letos 17 in smo o njih pisali v prejšnji številki MISLI, moramo prišteti še argentinskega, o katerem poročamo na strani 218. In dodati moramo dva koroška rojaka, ki ju je 29. junija v celovški stolnici posvetil novi celovški škof dr. Egon Kapellari. Koroška novomašnika sta STANKO OLIP in JOŽEF MARKETZ. Prvi se je rodil leta 1953 v Selah-Šajda, po končani slovenski gimnaziji v Celovcu pa študiral bogoslovje v Salzburgu in Ljubljani. Drugi pa je iz Železne Kaple (rojen leta 1955), študiral je v Marianumu na Plešivcu, bogoslovje pa prav tako v Salzburgu in Ljubljani.

Tudi koroškima novomašnikoma želimo vse dobro na duhovniško pot, ki tudi na avstrijskem Koroškem gotovo ni lahka.

Tako je število letošnjih slovenskih novomašnikov dvajset, kar se le malo lepše sliši . . .

KAJ ZANIMIVO življenjsko pot je imel letošnji najstarejši slovenski novomašnik, 67-letni dr. Anton Rustja. Rojen je bil 1.1915 v Sv. Križu na Vipavskem (zdaj se imenuje Vipavski križ). Po osnovni in srednji šoli se je posvetil študiju agronomije in ga končal z

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

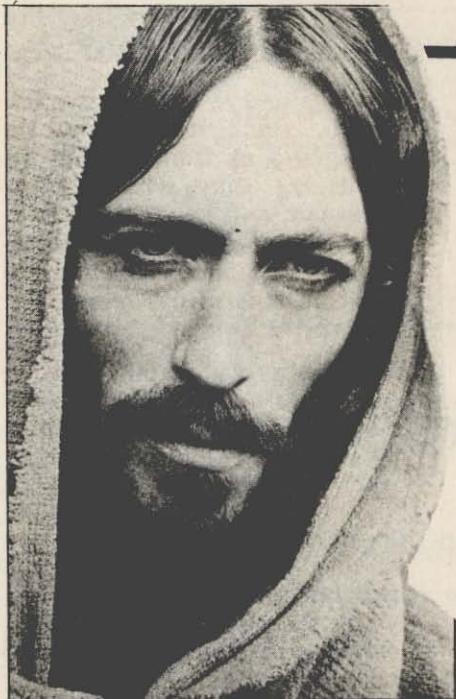
"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

doktoratom. Dolgo vrsto let je živel po raznih krajih Italije in delal pri državnih upravi. Poročil se je z italijanskim dekletem in ustvarila sta si prijetno družino. Otroci so odrasli in končno sta ostala sama z ženo. Pa ju je poklical Bog in sledila sta klicu: žena je stopila v samostan in postala redovnica, Anton pa v milansko bogoslovje. Toda po tolkih letih proč od doma ga je začela privlačiti rodna gruda: vsaj na staru leta naj bi koristil lastnemu narodu, iz katerega je izšel... Dr. Rustja je zaprosil za vstop v goriško nadškofijo in pokojni nadškof Cocolin je njegovo prošnjo sprejel. Želel je, da bi Anton končal bogoslovne študije v Ljubljani, da bi se tako še bolj izpopolnil v slovenskem jeziku, in bo kot duhovnik mogel še boljše služiti slovenskim vernikom v goriški nadškofiji.

Zdaj je dr. Anton Rustja dosegel svoj cilj: pred leti si gotovo ni mislil, da ga bo vjugasta življenjska pot končno pripeljala do oltarja. Bog izbira na svoj način in njegove misli res niso naše misli . . .

HUDA TOČA je oklestila 30. junija skoro vso Slovenijo severno od Save. Veliko je škode okoli Kranja, v žalski občini je pokosila toča 660 hektarjev hmeljišč, v Šentjurški občini je uničenih 80 odstotkov posevkov, na Bizeljskem pa ni skoraj nič ostalo od vinogradnih nasadov. Po vsej Gorenjski je neurje lomilo drevje in potrgalo elektrovode. Le Pomurja toča ni huje prizadela, ker so izstreljevali rakete proti pretečim oblakom in – kot se vidi – uspeli.

Ko je tedaj Gospod spoznal, da so farizeji slišali, da ščuje več učencev ko Janez, čeprav Jezus sam ni krščenci, je zapustil Judejo in odšel zopet v Galilejo.

Treba pa mu je bilo iti skozi Samarijo. pride torej k stu, ki se imenuje Sihar, blizu posestva, katero je bil d Jožefu. Bil je tam Jakobov studenec. Ker je bil Jezus studencu kar sédel; bilo je okrog šeste ure. pride žene vode zajela. Jezus ji reče: "Daj mi piti." Njegovi učenci v mesto živeža kupovat. Samarijanka mu pravi: "Kak piti, ko si Jud, jaz pa Samarijanka?" Judje namreč ne zna, da Jezus ji je odgovoril: "Ko bi poznala božji dar in kdo piti", bi ga ti prosila in bi ti dal žive vode." Žena mu s čim zajeti in vodnjak je globok; odkod imaš torej žene večji ko naš oče Jakob, ki nam je ta vodnjak dal in njegovi sinovi in njegova živina?" Jezus ji odgovori: "Voda, bo spet žejen; kdor koli pa bo pil od vode, ki nima bo nikdar žejen, marveč bo voda, ki mu jo bom dal, v ravnici, tekoče v večno življenje." Žena mu reče: "Gospod ne bom žejna in ne bom hodila semkaj zajemati."

(Evangelij)

ŽIVA VODA

JANEZ EVANGELIST pripoveduje o dogodku, za katerega je težko najti pravi pridevnik – kot za vse, kar se nanaša na Jezusa. Beri ga in začutil boš navzočnost nekoga, ki ni od tega sveta: je preroč in pozna človekovo notranjost, je Mesija in govorí o odrešenju, obljublja vodo, ki prihaja iz nebes in je "božji dar".

V Samariji je bilo poldan. Ko je Jezus prispel do mesta, imenovanega Sihar, se je usedel poleg vodnjaka, ker je bil utrujen od potovanja. Ženi, ki se je približala vodnjaku, da bi zajela vode, je reklo: "Daj mi piti!" Toda ker Judje niso bili v dobrih odnosih s

Samarijani, se je Samarijanka začudila, da jo Jud nečesa prosi, in je to povedala Jezusu. Jezus pa je odgovoril: "Ko bi poznala božji dar in kdo je, ki ti pravi: 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in bi ti dal žive vode."

In potem, ko je žena Jezusu rekla, da nima s čim zajeti in da on gotovo ni večji kot Jakob, ki je naredil tisti vodnjak, je Jezus spregovoril:

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Kot lahko bralec opazi, se Jezus ne ustavi ob dobesednem pomenu besede "voda", ampak ta izraz uporabi, da spregovori Samarijanki – torej tudi vsem, ki bodo spoznali njegove besede – o višji, nevidni in božji stvarnosti.

Božja beseda

s pridobiva in krampak njegovi u-

arijanskemu me-kob svojemu sinu ota utrujen, je pri amrijanka, da bi bili namreč odšli la ti mene prosiš jejo s Samarijani. i ti pravi: 'Daj mi : "Gospod, nimaš vodo? Si mar ti il iz njega sam in , kdor piye od te bom dal jaz, ne postala studenec aj mi te vode, da

Ianezu 4, 1 – 15)

V Jezusovih ustih pa živa voda, t.j. izvir, postane znamenje za dar, ki ga je prinesel ljudem, torej tudi tebi. In kot je voda za mnoge suhe kraje v Palestini ali v bližnji puščavi zelo dragocena, ker omogoča, da raste življenje in da gasi ljudem žejo, tako Jezusov dar v tebi poraja nadnaravno življenje in za vedno potolaži twojo globoko žejo, da bi živel v polnosti. Navadna voda te ne bi mogla nikdar odžejati za vedno – samo Jezusova voda ti lahko da polnost.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Ker te že dar, ki ti ga ponuja Jezus, nasičuje, ne smeš smisla svojega življenja, t.j. svoje sreče, iskati druge, na primer v tvarnih dobrinah. To boš našel v

Jezusu, a le, če boš nehal v minljivih rečeh iskati vodo, ki bo odžejala tvoje življenje.

Jezus ti ne daje določene količine vode, ki bi si jo moral vsak dan preskrbeti – ta živa voda bo v tebi, ki jo prejemaš, postala studenec, to je moč, ki deluje v tvoji notranjosti; ta ti bo dala novo življenjsko silo, ki bo prešnila vse tvoje bitje.

In s to vodo se ne bo zgodilo kot z navadno vodo, ki se usmradi, kadar stoji. Nasprotno: voda bo v tebi tekla v večno življenje.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Vprašal boš, o kateri vodi govori Jezus.

Morda o Svetem Duhu, ki sem ga prejel pri krstu in mi je podelil božje življenje?

Ali morda o Kristusovi besedi, ki jo mi verni sprejemamo vase?

Prvo ne izključuje drugega.

Ko Jezus daruje vodo, ki nam daje nadnaravno življenje, namreč daje sam sebe.

Jezus, ki je kot novo življenje navzoč v tebi, ti daje popolnoma nov "način bivanja". On sam živi v tebi. In to lahko odseva tudi iz tvojih najpreprostejših dejanj ter prevzame ljudi, s katerimi prideš v stik, kot se dogaja pri svetnikih.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

In kako naj torej spolnjuješ to besedo življenja?

Če je samo Jezus tista polnost, ki lahko pogasi twojo najglobljo žejo, ne moreš storiti nič boljšega, kot da ga izberes za ideal svojega življenja.

Ideal pa izberemo, ga proučujemo, ga ljubimo, mu sledimo, ga posnemamo. Z idealom se istovetimo. In kje boš našel Jezusa, da bi ga izbral, ga proučeval in mu sledil?

Odpri evangelij! Njegove besede so On sam. Živi jih eno za drugo!

Če boš tako delal, se ti ne bo treba batiti za twojo prihodnost. Ne bo ti treba delati načrtov za twoje duhovno zorenje, ki je twoje posvečenje. Tekoča voda, ki ti jo Jezus daje, bo imela v sebi moč, da boš rastel in se posvetil. Zate bo dovolj, da mu boš z vsem svojim srcem zvest.

CHIARA LUBICH

p. basil tipka

*Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ Letošnji SEJEM Društva sv. Eme na prvo avgustovo nedeljo je bil kar dobro obiskan in naprodaj so bile zelo lepe stvari. Tudi srečolov je imel za srečke po dvajset centov zares veliko lepih dobitkov. Odlično domače pecivo je bilo hitro vse razprodano, precej je šlo tudi nabožnih predmetov in knjig. Ženske so posebno oblegale stojnico z lepimi novimi usnjenimi torbicami, ki jih je prinesel po izredno nizki ceni iz tovarne svojega dela Frank Plesničar. Tudi na ražnju pečenega prašička, za katerega je zbral darove Božo Lončar in ga že ob dveh zjutraj začel peči na našem dvorišču, je hitro zmanjkalo...

Vsem, ki ste kakor koli pomagali pri letošnjem sejmu, tudi na tem mestu iskren Bog povrni!

+ K velikemu dnevu med adelaidskimi Slovenci – blagoslovitvi temeljnega kamna za lastno cerkvico, sem p. Janezu in tamkajšnjim rojakom poslal pozdravni telegram sledeče vsebine: **Ob blagoslovitvi vogelnega kamna adelaidske slovenske cerkvice naše iskrene čestitke! V duhu smo z Vami. Naj Bog blagosloviti Vaše nadaljne delo! V slogi je moč in božja po-moč! – Pater Bazilij, sestre in melbournski Slovenci.**

Prav je, da se vsi veselimo uspehov, saj smo ena velika družina, pa četudi raztresena po vsej celini. Za adelaidsko svetišče bomo morali v Melbournu zbrati za dostenjen dar, ki bo ostal cerkvi v spomin na naše sodelovanje.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOŠEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,
doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

+ Gospa Elki Pirnat iskrena zahvala za prelep okrasek alpskih cvetk (ročno delo dolgih ur!), ki bi ga bila vesela sleherna dnevna soba. Elka ga je napravila in poklonila našemu Skladu za bodoči Dom počitka. Srečke prodajamo po en dolar – bomo videli, kdo ga bo zadel.

+ Poroko naj omenim tokrat eno in sicer 31. julija v Geelongu: pred oltar cerkve Svete Družine v Bell Parku sta stopila Milan Gubič in Fiona Susan Kucharski. Milan je iz prekmurske družine – rojen v St.Pöltnu in krščen v Neulengbachu, Avstrija – ter je še majhen prišel s starši v Avstralijo. Nevesta je po ocetu poljskega rodu, a rojena že v Avstraliji.

Mlademu paru želimo vso srečo na skupni življenski poti!

+ Tudi krst moram ta mesec zapisati le en: v naši cerkvi v Kew je bil 18. julija krščen Michael Francis, novi član družine Franka Tudor in Patricije r. Wassenberg-Družini, ki živi v Nunawadingu, naše iskrene čestitke!

+ Rojakom v Wodongi in Albury prisrčna zahvala za gostoljubnost, ki ste jo izkazali Glasnikom ter ostalim udeležencem izleta na zadnjo julijsko nedeljo. Žal je Glasnikov precej manjkal, kar se je seveda poznalo pri petju med slovensko mašo, zlasti še, ker je cerkev Srca Jezusovega v Wodongi zelo široka in visoka ter se glasovi v njej kar izgube. No, malo spremembe je le bilo za naše redne maše tamkaj vsaka dva meseca.

+ Ker že omenjam Glasnike: njih vodja Plesničarjev Marko mi je naročil, naj objavim sestanek Glasnikov in staršev na tretjo avgustovo nedeljo (15. avgusta) po deseti maši v obednici Baragovega doma. Treba se bo pogovoriti glede predbožičnega obiska Adelaide, saj se ne more načrtovati izleta in še manj koncerta brez gotovosti zadostne udeležbe. Prijave članov mladinskega zborna kot ostalih, ki bi se radi pridružili, že sprejemamo in ceno mesta na avtobusu (50 dolarjev) bo treba plačati vnaprej. Glasniki, ki se bodo v teh mesecih redno udeleževali pevskih vaj, lahko računajo na znaten popust in jim bo denar potovanja povrnjen.

Odhod iz Melbournu bo v petek 17. decembra, tam bi bil nameravan koncert v soboto zvečer, v nedeljo petje pri maši, nato odhod proti domu preko Berrija (tam bi se na kratko ustavili pri tamkajšnjih rojakih in morda celo peli pri maši) ter vrnitev domov v pondeljek zjutraj. Načrt se da seveda še spremeniti, da bi bilo ustrezeno čim več udeležencem.

+ Tokrat smo dobili v Melbournu kar dva obiska smerti, a Sydneya – hvala Bogu – še ne posekamo.

Na soboto 31. julija popoldne je v Austin Hospitalu (Heidelberg) končala svojo zemsko pot in mirno zaspala v Gospodu MATILDA KUKOVEC, zlasti med

našimi ostarelimi dobro poznana in priljubljena. Že v začetku svoje težke bolezni se je lepo pripravila z zakramenti in tudi kasneje je večkrat prejela Kruh močnih, ki ji je pomagal v trpljenju. Pokojnica se je rodila 13. marca 1903 v družini Slana v Trnovcih (blizu Ptuja) ter se poročila z Janezom Kukovcem, ki pa je že leta 1937 umrl. Od osmih otrok sta dva že pokojna; ena hčerka živi še v domovini, ena hčerka in sin sta v Avstriji, tri hčerke pa tukaj med nami s svojimi družinami (Drezga, Bračko in Pintarič). Mama je prišla v Avstralijo leta 1958 in vsa leta živila pri hčerki Zinki por. Drezga. Tako ponosna je bila tudi na ostali dve družini in tako rada je imela vse vnuke in vnukinje. Vsi jo bomo pogrešali, sorodniki in številni prijatelji, zlasti upokojenska družina pri Slovenskem društvu na griču v Elthamu. Tolaži nas zavest, da je Matildinega trpljenja konec in je srečna v Bogu, kateremu je vse dolgo življenje zvesto služila.

Na predvečer pokopa smo v cerkvi ob njeni krsti zmolili rožni venec, maša zadušnica je bila v sredo 4. avgusta, nato je sledil pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo čakala vstajenja.

V rani uri jutra 2. avgusta je v isti (Austin) bolnišnici umrl tudi MARTIN TELICH. Pred dobrima dve mesecema ga je zadela kap, a stanje se mu je lepo izboljševalo. Nismo pričakovali, da mu bo srce kar nedoma odpovedalo. Tudi Martin je bil previden s svetimi zakramenti in lepo pripravljen s pogostim prejemanjem obhajila. Rojen je bil 30. oktobra 1900, Iga vas pri Starem trgu na Notranjskem. Že leta 1927 ga je zamikala Avstralija, da se je odpravil na peto celino in nekaj let pridno delal. Po pripovedovanju je pomagal graditi vladno palačo v Canberri, dočim na delo pri sydneyškem mostu ni mogel priti, ker ni bil rojen Avstralec ali pa Anglež. Po vrnitvi v domovino se je leta 1934 v Begunjah pri Cerknici poročil z Marijo Meden iz Topola pri Begunjah. Po poroki ga je spet zvabila Avstralija, a se je že po enem letu vrnil domov ter pričel s trgovino, družinica pa je tudi pridno rastla. Od šestih otrok je zdaj v domovini le ena hčerka, tri hčerke in sin pa so emigrirali v Avstralijo po vojni: zvabila jih je dežela, o kateri so od očeta gotovo veliko slišali. Končno sta leta 1966 na ladji "Marconi" prišla za njimi še oba starša z najmlajšo hčerko. Živeли so v Canberri (tam sta poročeni dve hčeri, ena pa v Queanbeyanu), pred štirimi leti pa so se starši in sin premaknili v Melbourne, kjer žive v Bundoori, ne dače od poročene hčerke.

Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi na torek 3. avgusta, zemske ostanke pokojnega Martina pa je sprejelo pokopališče v Prestonu.

Oba pokojna rojaka priporočam v topel spomin pred Gospodom. Vsem sorodnikom iskreno sožalje!

+ Sele zdaj proti koncu tipkarije sem videl, da o našem proščenju nisem še nič napisal. Moram reči, da smo naša cerkvena zavetnika na prvo julijsko nedeljo lepo praznovali. Udeležba je bila lepa in počutili smo se kot ena družina, tako pri slovesnem bogoslužju v cerkvi kot po maši v dvorani, kjer smo imeli domačo zakusko. Vsem gospodinjam, ki so napolnile mize, naša prisrčna zahvala! Posebej s. E. Emi, ki je imela pri tem največji delež; in pa članicam Društva sv. Eme, ki so skrbele za organizacijo postrežbe.

Poleg srečolova smo tokrat izvedli tudi žrebanje nagrajenca, ki naj bi zadel perzijsko preprogo v vrednosti 440 dolarjev (dar Slavka Kralja iz Adelaide), za katero smo kar precej mesecev prodajali srečke. Izžreban je bila oranžna srečka E24, ki jo je imel Janez Žnidaršič iz Campbellfielda. Dobil je preprogo z uradnim potrdilom o njeni vrednosti (za slučaj kraje ali ognja). Čestitamo!

Ciril-Metodovih darilnih kuvertic za vzdrževanje našega verskega središča se je doslej vrnilo 201 s skupno vsoto 2,821.– dolarjev. Bog povrni vsem!

+ Da je vsako drugo nedeljo v mesecu slovenska maša v Geelongu (cerkev Svete Družine v Bell Parku, ob pol dvanajstih ur) in v St. Albansu (cerkev Srca Jezusovega, ob petih popoldne) je tamkajšnjim rojakom na splošno znano, zato tega mesec za mesecem ne oznamujemo v MISLIH. Naj bo zdaj tu zapisano – morda je le kdo, ki je pozabil. Saj je žal kar preveč rojakov tako v Geelongu kot v St. Albansu, ki jim slovenske maše ni mar. Kako lepo bi bilo, ko bi prišli vsi skupaj – enkrat na mesec res ni preveč. Srečavanje z golj ob pogrebih nam najbrž ne bo dosti v pomoč, ko bodo nas pripeljali k naši pogrebeni maši . . .

V Morwellu (Gippsland) bo slovenska maša na četrto avgustovo nedeljo (22. avgusta) ob sedmi uri zvezcer. Pred mašo prilika za spoved.

Večerno mašo bomo imeli na naši cerkvi na prvi petek v septembru (3. sept.) in na praznik Marijinega rojstva (mali šmaren), sreda 8. septembra. Zapovedan praznik Marijinega vnebovzetja (15. avgusta) pa je letos na nedeljo in velja zanj nedeljski spored maš.

+ DAN OSTARELIH se hitro bliža – ne pozabimo na tretjo nedeljo v septembru! Starši, spomnите svoje otroke na WALKATHON v prid bodočemu Domu počitka! V veliki meri zavisi od vas, če bodo sodelovali. Nabiralne pole so že na razpolago!

VABILO na MLADIŠSKI KONCERT (nedelja 29. avgusta) si poglejte na strani 203! Pridite, ne bo vam žal!

pricjanju je prav sicerina vojna nagnano klanje, pa naj res uporablajo bajonet, ali pa puške in bombe. Cilj je isti, trijno pa največ nedolžne žrtve.

Verz v peti kitici pesmi "Zinka" v zadnji številki MISLI naj bi se torej glasil: . . . streljanje in borba povsod . . .

– Urednik

NAŠE NABIRKE

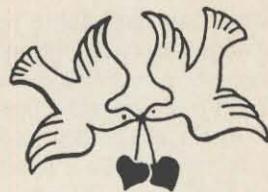
BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$25.— Martin Berkopeč, Peter Bizjan;
\$18.— druž. Renato Smrdel; \$17.—

Florence L. Barclay:

Pesem

Poletje v Sloveniji

takoj postavila piko, kajti prizor z Garthom je bil tako blizu in tako nenavaden, da ga ni mogla popisati. Jane se je naslonila nazaj in nekaj časa razmišljala, stran pred njo pa je ostala bela...

Preden je vstala in zaprla dnevnik, je v svoje popolno zadovoljstvo sama sebe prepričala: vsega tega je kriva Garthova umetniška narava. To silno navdušenje slikarja, ki je njeni duši vzelo mir, ne izvira iz njene osebe kot take, kvečjemu bi utegnil biti mladi umetnik navdušen nad lepoto njenega glasu in nad dovršenostjo petja. Slikar navadno piše lepoto z očmi, nočoj jo je za spremembo pil z ušesi. Ko mu bo jutri zapela vse, kar si bo želel, bo njegova narava zadovoljena in v njegovih lepih rjavih očeh bo ta ogenj navdušenja ugasnil.

Klub vsemu pa ji je delo neverjetno dobro, ko je mislila na jutrišnji dan, čeprav je sama sebe prepričala, da se Garthovo navdušenje in občudovanje ne nanaša na njeni osebi. Sama ni vedela, kdaj je začela premišljevati o Paulini Lister, krasni Američanki, katere ime že vse poletje ponavlja ob Garthovem.

Jane je kar začutila: prav to je žena, kakršno potrebuje Garth! Lepota mlade Američanke mu bo v trajno veselje in zadovoljstvo, njeno trezno presojanje in praktični čut pa bosta odlična protiutež Garthovim umetniškim sanjam. Ko se bo oženil, bo prenehal noret in dvoriti nekaj časa Myri, potem Flower in ne bo poljubljal rok zdaj tej, zdaj oni, tako brez smisla...

Nagnila se je malo naprej in pogledala svoje razprte dlani. Živo se je spominjala trenutka, ki še ni tako daleč, in na svojih rokah je še čutila njegov poljub.

Brž se je zdrznila: »Jane Champion, ne bodite vendar smešni! Temu velikemu umetniku in še večjemu otroku bi povzročili veliko gorje — še večje kot sebi — če bi ga vzeli resno! Čast, ki vam jo je izkazal nočoj, je namenjena prav toliko teti Gini. Bodite zadovoljni z uspehom svoje umetnosti, Jane Champion, in ne kvarite si ga s svojo sentimentalnostjo! Zdaj pa si brž umijte roke in pojrite spat!«

Tako je Jane govorila sama sebi.

Doli v travi pod hrasti pa je tiho stal Garth Dalmain. Plahi jeleni so mirno spali, ne da bi čutili njegovo navzočnost. Na mogočni kupoli temnega, jasnega neba so se bleščale drobne svetilke. Garth je zasanjal...

»Našel sem jo«, je zašepetal v zanosu, »našel sem idealno ženo, popolno družico za dušo, telo in razum tistega, ki mu uspe osvojiti ta zaklad. Jane! Jane! Kako slep sem bil! Toliko let jo že poznam, pa je nisem razumel. Zdaj pa se je odgrnil zastor in smel sem stopiti v sveti šotor... O, to veliko in plemenito srce! Zdaj zastora ni mogoče več spustiti. Taka žena, pa nima rožnega venca! Hvala Bogu, da ga nima! Niti en človek še ni imel tega, kar si jaz taku vroče želim: Janine ljubezni, njene nežnosti... Od tega večera bo na svetu zame samo še Jane... Od tega večera in potem vso večnost, če Bog da...«

Njegovo čelo so pobožale rahle nočne sapice. Garth je pogledal kvišku in oči so se mu iskrile v blesku zvezd.

Jane je takrat že napol spala. Nenadoma je veter zapolutnil z odprto oknico, da se je predramila. Opazila je, kako ji usta sama od sebe šepetaje ponavljajo: »Vse, kar hočete, Garth. Samo recite in za vas bom storila vse...«

Kmalu se je zavedla svojih misli in prav strogo je posvarila samo sebe: »O ti neumno dekle! Nora leta so že zdavnaj za tabo. Misliš, da si pametna in modra, toda glej: brž, ko ti je moški, ki ti ni zoprn, naredil poklonček, že izgubljaš glavo... Strezni se vendor in takoj zjutraj odpotuj od tod s prvim vlakom!«

(Nadaljevanje)

Multikulturna Avstralija

PREDSEDNIK zvezne vlade, g. M. Fraser, je skupaj z dvema ministroma imel dne 25. julija v Melbournu tiskovno konferenco. Povedal je, kaj vse je liberalna vlada v zadnjih štirih letih po sprejetem Galballijevem Reportu storila v pomoč naseljencem potom finansiranja programov za izobrazbo, zaposlitev, socialno pomoč in drugo, kar je potrebno za uspešno vključitev v avstralsko družbo.

Vlada je letos sprejela poročilo Avstralskega inštituta za multikulture namene (AIMA), ki pozitivno ocenjuje dosejanje delo.

Za naprej Inštitut priporoča nadaljevanje ali uvedbo novih programov. Izdelal in utemeljil je 89 priporočil in g. Fraser je povedal, da je vlada skoraj vsa odobrila. Nekatera, ki se nanašajo na pravni položaj naseljencev inodeljanja državljanstva, bo dala na razpravo. Zagotovil je naseljencem podporo liberalne vlade za doseglo složne in multikulturalne Avstralije.

Minister za emigracijo in etnične zadeve, g. J. Hodges, je govoril o zvišanju podpor za dobrodelne ustanove, tečaje angleščine in prevajalne službe, naseljevanju sorodnikov.

Mr. N. Brown, minister za komunikacije, je objavil finančno pomoč radijskim postajam (poleg SBS), ki oddajajo etnične sporedne; enako tudi organiziranje tečajev za napovedovalce. Obljubil je izboljšanje sprejema televizijskih sporedov v Sydneyu. Canberra bo imela etnični TV že v naslednjem letu. V nekaj letih bodo postopoma dobila multikulturno televizijsko oddajo še druga glavna mesta Avstralije in tudi neka-

teri manjši kraji.

Novinarji so stavili g. Fraserju razna vprašanja. Med drugim je v odgovoru povedal, da ostaneta etnični radio in TV ločena od ABC. Na komentarje glede "grške afere" je rekel, da je prepričljena po časopisih, ki jih gre le za senzacijo.

V juliju so bile po vseh avstralskih glavnih mestih organizirane konference prebivalstva. Razpravljalji so poročilo "Multikulturalizem za vse Avstralce", ki ga je v maju 1982 izdal Avstralski svet za prebivalstvo in etnične zadeve (ACPEA). Poročilo obravnava razlikovanja v kulturi, a zahteva enakopravnost in socialno povezanost vseh Avstralcev. Bilo je sprejeto tako od zvezne liberalne vlade kot od laburistične opozicije.

Minister za emigracijo in etnične zadeve, g. Hodges, je bil skupno s predstavnikom opozicije in prof. Zubrzyckijem na vseh teh sestankih. Povsod je bilo nekaj skupin ali posameznikov, ki so nasprotovali poročilu in odklanjali spremembe. Po njihovem naj se novonaseljeni vključijo (asimilirajo), ali pa naj se vrnejo od koder so prišli. Taki starokopitneži so bili povsod v manjšini, a večkrat zelo glasni.

Zaključna konferanca z največjo udeležbo je bila 28. julija v Melbournu pod vodstvom g. Dolana (ACTU). Po nagovorih ministra g. Hodgesa, "shadow" ministra g. Younga in prof. Zubrzyckija so navzoči komentirali na poročilo o multikulturalizmu in na predloge glede državljanstva. Večina zborovalcev je soglašala z vsemi govorniki.

KAJ PA NA TO PRAVITE? – Nedavno me je nekdo spomnil, da bi ne bilo napak, ko bi MISLI pričele zbirati podatke o slovenskih podjetjih širne Avstralije. Tak imenik in naslovnik ne bi bil le zanimivost za zgodovinarja, ampak bi imel tudi praktično stran: Slovenci bi zvedeli za podjetja rojakov in podjetja bi zvedela drug za drugega. Če se bo finančna kriza v Avstraliji nadaljevala in še poslabšala, bi bila medsebojna pomoč morda kaj dobrodošla.

Še za konec: KAJ PRAVITE? – Ur.

izpod sydneyskih stolpov

*Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvijo!)
Telefon: (02)637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478*

SLUŽBA BOŽJA je pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu vsako nedeljo ob 9:30 dopoldan, vigilna sobotna maša (velja za nedeljsko) pa ob sedmih zvečer. Pol ure pred mašo je vselej prilika za spoved. Pridite pravočasno, da pridete na vrsto, ker pričetka maše ne bomo kasnili! Starše prvoobhajancev lanskega leta in tudi preteklih let lepo prosim, naj poskrbe, da bodo otroci redno prihajali k spovedi in sveti maši. Nekaterih po opravljenem prvem obhajilu skoraj ne vidimo več. In ko se spet prikažejo, je z otrokovim znanjem spovednih molitvic pri kraju, ker so medtem vse pozabili . . . Isto velja za birmance preteklih let. Ko so po želji staršev birmo opravili, so žal tudi "odpravili" v glavnem vse, kar se tiče verskega življenja. To večkrat podarjam in tudi znova pišem – v upanju, da se bo staršev le kaj "prijelo".

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo na drugo nedeljo v septembру (12. sept.) ob petih pop. v Vila Maria kapeli. Tokrat bo gostoval sydneyški mladinski zbor in prepeval pri maši.

CANBERRA ima slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu – 15. avgusta, 19. septembra . . . Kraj je isti (St.Bede's Church, Red Hill, A. C. T.)

NEWCASTLE – Slovenska maša za rojake tega predela N. S. W. je na peto nedeljo v mesecu, kadar pride. Torej 29. avgusta in sicer ob 3:30 popoldan. Po posebnost bo tokrat petje sydneyškega mladinskega zobra med mašo, da bo malo spremembe. Po maši običajna čajanka v dvorani za tamkajšnje rojake in goste.

WALKATHON imamo letos na nedeljo 22. avgusta. Lepo se priporočamo, da vsi sodelujete. Le tako bo ta akcija res uspešna in močna injekcija našemu izpraz-

njenemu gradbenemu fondu. Junijskemu "Rafaelu" so bile priložene kuverte, katerih naj bi se poslužili predvsem sydneyški rojaki in darovali v fond. Zdaj je naša glavna skrb, kako bomo plačali dvojni obrok posojila (skupno osem tisoč dolarjev), ki ju bo treba odrediti v mesecu septembru. Doslej še nismo zaostali, za naprej pa ne vem; vem pa, da bi ju danes ne mogel plačati, tudi če bi ju moral. Upam, da ne boste dovolili, da bi zaostali z odpalačilom. Najlepše pokažete svojo dobro voljo s tem, da darežljivo podprete naš letni Walkathon in vse naše priredite.

PRVO SVETO OBHAJILO bo na vrsti 19. septembra. Naši malčki se že od pričetka šolskega leta pripravljajo na ta njihov veliki dan. Podprimo jih z molitvijo in dobrom zgledom, predvsem, da bomo redno prejemali svete zakramente ter jim vselej dajali zgled ljubezni in spoštovanja v družinah ter naših skupnostih: pri cerkvi, pri društvu in klubu.

BIRMANSKI KANDIDATI se tudi resno pripravljajo na zakrament, ki ga bodo prejeli v začetku prihodnjega leta. Tudi zanje je redno prejemanje obhajila in redna udeležba pri nedeljski maši zelo važna zadeva, obenem pa resna skrb staršev.

RAFAELOVO bomo letos praznovali na četrto nedeljo prihodnjega meseca – 26. SEPTEMBRA. Že sedaj se priporočamo, da mislite na primerne stvari za SEJEM, ki je običajno na sporedu ob tem našem prazniku. Glavno pa je, da se ob prazniku cerkvenega zavetnika znova zavemo, kako velika dobrota je, da se moremo nedeljo za nedeljo shajati v lastni cerkvi k službi božji v domačem jeziku. Mogočnega zavetnika imamo v nadangelu Rafaelu – naj nas varno vodi po poti zvičanja. Rad opravlja to službo, če mu le dovolimo in če se pogosto zaupno k njemu zatekamo.

40-URNI POST, ki sem ga omenil v prejšnji številki, je letos prinesel v prid lačnim res lepo vsoto 743.60 dolarjev. Posta so se udeležili Henry Stariha (ta je akcijo organiziral), Miriam in Judita Bavčar, Jennie in Tončka Stariha, Judy in Karen Šajn, Danica Grželj in Miriam Sušnik. Seveda je sponzorjev veliko več – predolga vrsta imen, da bi jih mogli objaviti. Vsem lepa hvala za žrtve, ki so jih doprinesli v plemeniti namen – v prid lačnim.

SLOVENSKA ODDAJA na 2EA v priredbi našega verskega središča bo ravno na dan Walkathona, dne 22. avgusta ob 7:30 zjutraj, nato pa spet čez dva dni, v torek 24. avgusta ob 10:15 zvečer.

Ponovno omenjam: ne bojte se povedati svojega mnenja o slovenskih oddajah, naj že bo kateremu kolikemu napovedovalcu, ali pa pišite na vodstvo: 2 EA – Slovenski program, Box 21, G.P.O., Sydney, 2001.

NAROČNIKOM "Ognjišča", "Družine" in "Ave Marije" sporočam, da bo odslej mogoče naročiti te liste po letalski pošti. Res več stane, a navadna pošta je za tiskovine tako negotova in počasna, da letalsko tudi z naše strani priporočamo. Saj vzame tri ali pa še več mesecev, da pridejo časopisi oz. revije do nas, če se celotna pošilja celo ne izgubi. . . Tudi ni tisk več zanimiv, ker ne prinaša svežih novic.

Kdor se za to zanima, naj se pri nas informira za ceno pošiljanja po zračni pošti. Rade volje tudi še vedno posredujemo pri naročilih in naročnini.

ZLATO POROKO praznijeta 7. avgusta letos gospod LUDVIK in gospa MARIJA KLAKOČER. Pred petdesetimi leti sta se poročila v frančiškanski cerkvi v Ljubljani, poročil pa ju je glasbenik, zdaj že pokojni p. France Ačko. Oba zlatoporočenca sta že 25 let aktivna pri našem cerkevnem zboru: gospod Ludvik kot prvovrstni pevovodja, gospa Marija pa kot odlična pevka. K lepemu jubileju jima iz srca čestitamo z željo, da bi ju Bog ohranil čila in zdrava med nami ter bi še dolga leta prepevala v božjo čast.

Praznovanje zlate poroke je bilo v nedeljo po cerkveni slovesnosti v novi dvorani v Merrylandsu. Poleg obeh hčerk ter njih družin so se ga udeležili vsi člani pevskega zbora s svojimi družinami. Več o tem pa v septembrski številki.

NAŠI POKOJNI:

Dne 28. junija je umrla ALBINA FRANČIŠKA BAXTER (rojena Poklar). Rojena je bila 21. maja 1923 v Slovenski Bistrici. V Avstralijo je prišla pred 33 leti. Nazadnje je živelna v Dundas, zaposlena pa je bila pri Bonds Co., Wentworthville, N. S. W. Pokopali so jo 8. julija na livadnem pokopališču Pingrove, mašo zadušnico pa smo imeli 20. julija pri Sv. Rafaelu. Pokojnica zapušča v Lapstone, N. S. W., hčerko Mary por. Go, v Melbournu eno sestro, drugo sestro pa v domovini.

V petek 9. julija je Kingswoodu, N. S. W., umrla MARIJA STRAH (rojena Prelec). Pokojnica je bila rojena 19. decembra 1936 v Gerlincih, župnija Pertoča, okraj Cankova v Prekmurju. Bila je otrok družine desetih, oče je bil Avguštin Prelec, mati Ana r. Gomboc. V Avstralijo je prišla leta 1960 in se na Štefanovo istega leta v Paddingtonu poročila s Petrom Strahom. Poleg njega zdaj zapušča devetletno hčerko Nancy.

Pokojna Marija je bila blaga žena in skrbna mati, ki je vedno rada pomagala, kjer je le videla pomoči potrebne. Dober mesec pred smrtjo je bila preizkušana s hudim trpljenjem. Iskala je pomoči v bolnišnici, kjer so ji začasno pomagali ter jo poslali domov, a bolezen je rapidno napredovala. Bolnica je prejela zakramente svete Cerkve in bila lepo pripravljena za odhod s tega

sveta. Vdano je sprejela iz božje roke tudi smrt.

Na predvečer pogreba smo se zbrali ob njeni krsti v pogrebnom zavodu v Blacktownu k molitvi rožnega venca za pokoj njene duše. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 13. julija, nato smo jo pospremili na pokopališče v Rookwood med slovenske grobove. Številna udeležba je pokazala, da je imela pokojnica veliko prijateljev. In sama je pred smrto naročila možu, da se po smrti vsem zahvali za obiske v bolnišnici ter številne dobrote, ki jih je bila v času bolezni deležna ona in njena družina.

To Marijino prošnjo zdaj mož Peter s hčerko Nancy preko mene izvršuje, dodaja pa tudi iskreno zahvalo vsem za številne izraze sožalja, za udeležbo pri molitvi rožnega venca, pri maši zadušnici in pogrebu, ter za cvetje, ki je prekrilo Marijin grob.

Ravno na praznik Karmelske Matere božje, v petek 16. julija, je v domu onemoglih (Our Lady of Consolation Home), Rooty Hill, N. S. W., zaključila svoje zemsko življenje SESTRA ALOZIJA (GEB-HARDINA) HRASTNIK F. M. M. Pokojnica je bila rojena 29. aprila 1895 v vasi Prelog, občina Zgornja Ložnica. V redovno kongregacijo frančiškank Marijinih misjonark je vstopila 12. februarja 1918 na Dunaju. Od 87 let svojega življenja jih je kot redovnica preživel 65 in od teh 30 kot misjonarka v Šanghaju na Kitajskem. V septembru 1953 so bile ob komunistični zasedbi vse misjonarke izgnane iz Kitajske, med njimi tudi naša pokojnica. V Avstralijo je prišla tri leta kasneje (1956) in pomagala zlasti v šivalnici: šivala je in pletla za sestre in za prodajo v prid misijonom.

Pokojna sestra Alozija se je odlikovala po veliki ljubezni do svete maše, do svete evharistije in do Matere božje. Njena najljubša molitev je bila rožni venec. Zelo goreče je tudi častila Srce Jezusovo. Po zaledu svetega Frančiška je ljubila naravo, zlasti cvetlice, ki jih je rada nabirala in nosila pred Marijin kip. Rada je prepevala, zlasti Marijino pesem, ki je priznana himna redovne družine frančiškank Marijinih misjonark. V svoji bolezni je večkrat prosila sestre, naj zapojejo to pesem, da je ob njej lažje prenašala bolečine.

Pogrebna maša za pokojno s. Alozijo je bila opravljena 22. julija v kapeli Doma, kjer je umrla, nato pa smo jo spremili na pokopališče v Rookwood, kjer ima njena redovna družina grobove ne daleč od slovenskega dela pokopališča.

Pokojna sestra je imela še pet bratov in pet sester, od katerih so v domovini živi še trije: dve sestri in en brat.

Naj vsi naši pokojni počivajo v miru božjem, mi pa jih ne pozabimo v svojih molitvah! Vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

P. VALERIJAN

DRUGI DEL postopka za razglasitev škofa Slomška med blažene pripravlja v Rimu frančiškanski pater Bruno Korošak, univerzitetni profesor in izvedenec v svetniških postopkih. Ta del se imenuje "Positio historicorum" – znanstveni življenjepis svetniškega kandidata. Delo je še posebno važno, ker ni več živih prič, ki bi mogle pričati o krepostih škofa Slomška.

Slomškovi spisi so bili pregledani in Kongregacija za svetniške postopke je 18. decembra lanskega leta objavila odlok, da ni ovire in se more postopek v redu nadaljevati. Bog daj, da bi bil tudi ta drugi del v rokah p.Bruna kmalu srečno končan!

Slomškovo zadevo lahko pospešimo tudi mi in sicer s tem, da se našemu svetniškemu kandidatu zupno priporočamo v svojih številnih potrebah.

NOVOMAŠNIKA ima letos tudi Slovenija v svetu in sicer naša argentinska skupnost. To je LOJZE URBANČ, sin izseljenske družine Alojza Urbanč (doma iz Leskovca) in Ane r. Pirc. Urbančevi so se naselili v mestecu Trancas, sedemdeset kilometrov od Tucuman-a, v severnem delu Argentine.

Novomašnik je bil rojen 25. julija 1958. Bogoslovne študije je končal na teološki fakulteti v Tucumanu, kjer je bil v stolnici 30. maja letos posvečen v duhovnika. Istočasno z njim je bil njegov brat FRANCI (rojen 29. januarja 1960), ki je tudi bogoslovec, posvečen v diakona. Novo mašo za svoje ožje rojake je imel Lojze že 1. junija na sedežu podjetja ETA, slovesna nova maša za farane domače župnije Trancas pa je bila 6. junija.

Obema Urbančevima bratoma tudi od avstralske Slovenije v svetu iskrene čestitke, zlasti seveda novomašniku!

Naj ob tej priliki omenimo, da je bil Janez Urbanč, lani v septembru v Argentini umrli slovenski duhovnik, novomašnikov stric. Nad 25 let je plodno župnikoval v Trancasu in veliko pripomogel, da se je naselje iz vasi razvilo v malo mestece. Zgradil je lepo cerkev, osnovno šolo, gimnazijo in obrtno šolo ter več podružničnih cerkva. Nedavno je tamkajšnji župan odredil, naj ena glavnih ulic v bližini glavnega trga nosi njegovo ime: Rdo. Juan Urbanc. Dela pokojnika bodo še dolgo pričala o slovenski prisotnosti v svetu. Škoda, da ni dočakal nove maše svojega nečaka!

V ŠPANIJO so bile uprte oči vsega sveta, ko je šlo za svetovno nogometno prvenstvo. Kaj vse so počeli ob letošnji zmagi Italijani in kaj tisti, ki jim je zmaga ušla, je nekaj nepopisljivega. Celo o samomorih po Braziliji so pisali dnevni časopisi... Šport je za marsikoga zares drugi evangelij, če ne celo prvi.

Med ostale kulturne prireditve, ki so izrabile letošnje nogometne tekme za svetovno prvenstvo v upanju na lep obisk in uspeh, je bila tudi andaluška razstava v Madridu z naslovom: "Petnajst let športa v likovni umetnosti". Bila je v bistvu pregled najboljših likovnih dosežkov, ki so bili doslej prikazani na tradicionalnih mednarodnih bienalih s športno tematiko. V zbirki najboljših likovnih del je bila s svojo grafiko zastopana tudi slovenska grafičarka Tinca Stegovec.

Ko že ravno omenjamamo to našo umetnico, naj dodamo, da je dobila še drugo pomembno priznanje: Ustanova "World University" v Tusconu, Arizona, ZDA, ji je na pobudo mednarodne biografske zveze na angleški univerzi Cambridge podelila častni doktorat iz likovnih umetnosti in doktorsko članstvo v svoji ustanovi.

"**INTERVJU**", beograjska revija, je prinesla razgovor z zanim beograjskim primarijem dr. Brankom Gačićem, ki je vodja Inštituta za mentalno zdravljenje in organizator Centra za družinsko terapijo o alkoholizmu. Njegova izjava se glasi: "Pitje alkohola je pri

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

nas del vsakdana. Pri nas se pije ob vsaki priložnosti, ob rojstvu, krstu, smrti, povsod pönujajo človeku steklenico v roke . . ." O številu alkoholikov v Jugoslaviji je povedal tole: "Po nekih zdravniških podatkih jih je nad 400.000 v vsej Jugoslaviji. So pa tudi zelo verodostojni podatki, ki kažejo že na milijon. Sam Beograd jih ima registriranih okrog 60.000. Vendor moramo obe številki pomnožiti s tri ali celo s pet. Ker poleg alkoholika so od te bolezni praktično prizadeti vsi, ki z njim živijo, to so žena, otroci, najbližji v okolini in celo sodelavci na delovnem mestu . . ."

POSMRTNO odlikovanje je izraelska vlada podelila litvanskemu katoliškemu duhovniku Bronisu Paukstysu. Umrl je leta 1966 v Kaunasu v Litvi v starosti 69 let. Mož je med zadnjo vojno s tveganjem lastnega življenja rešil nekaj tisoč litvanskih Judov pred nacisti.

Paukstys je bil član družbe svetega Don Boska (složjanec). Odlikovanje, ki ga je zdaj prejel, je visoko izraelsko priznanje, ki se imenuje "medalja pravičnika". Najbrž je prvi katoliški duhovnik, ki mu je bilo priznanje podeljeno. Obenem so judovske oblasti v parku judovskih mučencev zasadile drevo, ki bo nosilo Paukstysovo ime.

Z BREZPOSELNOSTJO je udarjen ves svet, a kriza brezdelja še kar raste. V Zapadni Nemčiji je predsednik glavnega vladnega urada za zaposlitev nedavno izdal svarilo o dvigu števila brezposelnih. Po njegovih računih bo še pred koncem tega leta, torej v skromnih petih mesecih, število nezaposlenih v Zapadni Nemčiji preseglo dva milijona. – Ni čudno, da se hočejo rešiti tujih delavcev, ki so jim postali breme, kakor so bili pred leti zaželjena delavska sila. Ker pa so vsi iz manj razvitih ali slabo upravljanih dežel, je razumljivo, da nočejo domov. Tudi mnogo naših rojakov, na delu v Nemčiji, bi se raje izselilo preko morij, kot da bi odšli v domovino, ki zanje prav tako nima dela.

Tak je položaj v Evropi in gotovo ni rožnat. Mi pa zabavljamo čez Avstralijo, ki je v primerjavi z drugimi deli sveta še kar na dobrem . . .

ZIMBABWE je s svojimi znamenitimi Viktorijskimi slapovi gotovo ena najlepših afriških dežel, ki je privabljal in kljub neustaljenim razmeram še danes privablja turiste iz vseh delov sveta. Ni nam neznano, zakaj je zadnji čas o njej domala v vsakem našem dnevnem časopisu. Med šestimi osebami, ki jih je tam ugrabila gverila za talce ter za ceno njih življenja zahteva izpustitev dveh svojih voditeljev, sta poleg dveh Amerikancev in dveh Angležev tudi dva Avstralca. William Butler je 31 let star in doma iz Newcastle, 25-letni Tony Bajzelj pa je iz Ulverstone, Tasmanija. Na tem potovanju je od februarja lanskega leta, za-

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

ključil pa naj bi ga prihodnji mesec, ko bi se v Evropi sešel s svojimi starši in se po obisku domačih vrnil z njimi domov.

Tonyjev priimek zgovorno pove, da je po ocetu slovenskega rodu. Oče Jernej Bajzelj je bil v prvih letih povojnega slovenskega priseljevanja v Avstralijo med skupino fantov, ki je z arhitektom Robertom Cvetom Mejačem na čelu in po njegovih načrtih izdelala spomenik padlim mesta Ulverstone. Je v obliki visokega stolpa treh stebrov (vojska, letalstvo, mornarica) z veliko uro in svetilnikom na vrhu. Še vedno je občudovan ter priznan za "landmark" Tasmanije – le to, da je spomenik ideja in delo Slovencev, se je v teklu treh desetletij že kar pozabilo . . .

Jernej Bajzelj je dobil za ženo Wilhelmino, ki je holandskega rodu. S pridnostjo sta ustvarila "Bajzel's Holiday Homes", motel in restavracijo za številne turiste. V njun dom že vrsto let prihajajo tudi naše MISLI.

Usoda šestih ugrabljenih, med katerimi je njun sin Tony, je danes še neznana. Upajmo z njima, da se bo tragična ugrabitev le srečno razpletla in se bo sin zdrav vrnil domov. Bog daj!

Ugrabljeni
Tony
Bajzelj

kotiček naših mladih

KEKČEVA PESEM

Kaj mi poje ptičica,
ptičica sinička?
Dobra volja je najbolja,
to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere
z nami vštric ne pojdejo.

Kaj odmeva mi korak,
ko po stezi stopa?
Dobra volja je najbolja!
Bodi dan na dan vesel,
smej se, vriskaj, pesmi piskaj,
pa lahko boš srečo uje!

Kaj potok mi žubori,
ko po kamnih skače?
Dobra volja je najbolja
na vsej širni zemlji tej,
lica rdeča, smeh in sreča,
to zaklad je, hej, juhej!

Frane Milčinski

DRAGI OTROCI!!

Danes pa spet poglejmo po Viktoriji ter poščimo
med mladimi nekoga za našo Galerijo!

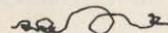

Dragi striček!

Mama me je nagovorila, naj se še jaz oglasim. Pa nisem imel korajže, ker ne znam dosti. Šele ko mi je obljudila, da mi bo pomagala, sem se odločil. Če boš pismo objavil, bo to prvič, da bo nekaj mojega natiskanega in bom prav ponosen.

Veš, tukaj ni Slovencev in nimam prilike, da bi hodil v slovensko šolo, kot to delajo otroci v Melbournu in Sydneyu in Adelaidi. Z mamico poskušam prebrati Kotiček in tudi nekaj slovenskih knjig imam, ki mi jih je poslala stara mama iz Slovenije. Tako upam, da ne bom pozabil slovenskega jezika. Rad bi presenetil staro mamo, kadar bomo šli na obisk v Evropo.

Striček in vsi Kotičkarji – lepe pozdrave! – Peter Viher, 12 let, Ballarat, Vic.

Ustavimo se v PRETNARJEVI družini, ki je prišla v Avstralijo izpod prelepih gorenjskih planin. Oba fanta sta bila rojena na Jesenicah: starejši JULIJAN in JANEZ (rojen 1959), ki ga predstavlja slika. Družina je najprej živel v melbourneškem okraju Burwood, kjer sta fanta obiskovala osnovno šolo, kot člana krščanske družine seveda tudi verouk, ki ni za doraščajočega otroka prav nič manj važen kot ostali šolski predmeti. Leta 1970 se je družina preselila na svoje posestvo v Cockatoo, fanta pa sta nadaljevala šolanje na Monbulk High School. Julijan je nato postal na farmi, ker ima veliko veselje z živalmi in kmetijskimi stroji, John pa je nadaljeval študij na Chisholm Institute of Technology. V decembri leta je srečno končal šolo, letos na dan 13. maja pa je v dvorani Dallas Brooks Hall v Melbournu prisostvoval šolski slovesnosti ter vesel prejel zaslужeno diplomo: Bachelor of Engineering (electrical).

Starši in brat so na Janeza upravičeno lahko ponosni. In kljub težkemu študiju je še vedno rad tudi pomagal pri delu na farmi, ali pa mami v kuhinji. Za razvedrilo pa oba Pretnarjeva brata kaj rada jahata po farmi, a še raje z detektorjem ali izpiralcem iščeta zlato. (Če sta že kaj našla, pa poročilo ne pove . . .) Oba tudi še dobro govorita slovensko in vključena sta v mladinsko sekcijo društva Planica.

Tudi mi iz srca čestitamo Janezu k lepemu uspehu ter mu želimo vse dobro na življenjski poti. Pa tudi Julijanu, da bi bil dober farmer, saj tudi teh Avstralija nujno potrebuje. In prav rad potrdim temu, kar mi je Pretnarjev oče napisal nedavno ob koncu pisma: "Midva z ženo z velikim zadovoljstvom prebirava v MISLIH o uspehih naše mladine na vseh poljih. Mnenja sva, da smo Slovenci kar lahko ponosni na svoj mlajši rod! . . ."

NOBLE PARK, VIC. — Pošiljam Vam dar za bodoči Dom ostarelih v Kew in dvajset ameriških dolarjev, ki mi jih je kot svojo naročnino za MISLI poslala iz Glendale, N.Y., ZDA, Emilie Krošelj. Če se spomnite, sem zanjo lani enkrat naročila MISLI ter jih redno, četudi zelo pozno, prejema in zelo ceni. V zadnjem pismu pa mi je omenila, da je v našem mesečniku zaman iskala kako poročilo o svoji teti, ki je umrla v Avstraliji. Teti je ime ERMINIJA CIMPRIČ, živila pa je v Brunswick Heads, N. S. W. Umrla je v bolnišnici za težko, neozdravljivo boleznijo dne 3. decembra 1981, pogreb pa je bil 7. decembra.

Toliko iz pisma. Mogoče se boste lahko pozanima in zvedeli kaj več o pokojni, da bo prišla v Matico mrtvih. Zanimivo, da po tako velikem ovinku preko ZDA zvemo za nekoga, ki je umrl med nami...

Naj preko MISLI pozdravim v Wodongi vse iz družine pokojnih Peričevih, zlasti seveda Danico in Valčiko. Že več let se nismo videli. Sožalje ob izgubi dragih staršev! — Amalija Mohar.

Zahvaljujemo se Vam, da ste nam posredovali sporočilo o pokojni Erminiji Cimprič. Ime je sydneyškemu slovenskemu duhovniku p. Valerijanu popolnoma neznano in o smrti ga ni nihče obvestil. Se bo pozanimal in skušal dobiti o pokojnici več podatkov za Matico mrtvih. Še enkrat: hvala! — Urednik.

HOBART, TAS. — Vse nas je pretresla vest, da je eden izmed ugrabljencev v Zimbabwe naš tasmanski in sobenem slovenski rojak Tony Bajzelj iz Ulverstone. V časopisu zasledujemo razvoj dogodkov in upamo, da se bo vse srečno izteklo. Včasih si bil v nevarnosti morda v vojaški službi in uniformi, danes pa nisi varen prav nikjer, niti ne kot miroljubni turist... Na svetu je čedalje več terorja in krivic, Afrika pa očitno še posebej vre: gverilci na vseh koncih in krajin pripravljajo pot diktaturi. V mnogih "svobodnih" afriških državah so prebivalci zdaj na slabšem kot so bili prej, ko so bile še kolonije.

V časopisu smo brali, kako je ves Ulverstone, kjer je Bajzelj Tony preživel večino svojega življenja, v skrbeh zanj in v sočutju s starši. V cerkvi so imeli celo posebne molitve za ugrabljenega Tonyja in

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

križem australske slovenije

ostalih pet. Prav in lepo bi bilo, ko bi se tudi verni avstralski Slovenci v molitvi spomnili tega žalostnega dogodka. Ko vse človeško odpove, je molitev še edina sila, ki more napraviti čudež. (Naj omenim, da smo v slovenski cerkvi v Melbournu imeli na nedeljo 1. avgusta v ta namen sveto mašo in v cerkvenih oznanilih smo prosili rojake za molitve. Tudi sem pisal v imenu tukajšnjih Slovencev Bajzljevi družini. — Op. ur.)

Prejmite iskrene pozdrave iz Tasmanije pater urednik in seveda vsi bralci naših dragih MISLI! — N. N.

CHICAGO, ILL., U.S.A. — Dolgo je že, kar sva si dopisovala. Vem, da si zelo zaposlen, jaz pa prav tako. A zamikalo me je, da se spet oglasim, ker si tako lepo pisal v MISLIH o mojem stricu, goslarju Blažu. (V letošnji aprilske številki sem v rubriki "Izpod Triglava" res omenil njegovo smrt in seveda njegovo življenjsko delo: preko 600 gosli mednarodnega priznanja. Seveda se mi sanjalo ni, da je v sorodstvu z dragim sobra-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obratnine ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyškim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

tom, rojenim v ZDA, s katerim sva skupaj študirala v slovenskem frančiškanskem semenišču na ameriških Brezjah. — Op. ur.) Moja mama je bila "od doma", kot pravimo, Demšarjeva: goslar Blaž je bil njen brat. Ko sem bil v Sloveniji na obisku, me je vozil okoli in mi razkazoval lepote mamine domovine. S ponosom mi je pokazal svojo delavnico in mi razlagal o svojem delu, katerega je zdaj po smrti prevzel njegov sin Vilko. Naj tudi omenim, da je imela njegova žena Marija sestro v Novi Zelandiji, kjer je predlanskim umrla in pustila dve hčeri.

Tudi slika pevskega zборa bratov Pernat me je v MISLIH razveselila. Z njimi sem se spoznal na enem svojih obiskov Slovenije, saj je eden izmed njih delal z mojim stricem Antonom Demšarjem ter njegovo ženo v inštitutu za restavriranje. Tudi peti sem jih slišal, ko so mi napravili ob obisku "privatni koncert". Pernatovi imajo sorodnika s priimkom Maček, ki je duhovnik newyorške nadškofije.

Sem si mislil, da te bodo tele podrobnosti morda zanimali. In povedati ti moram, da vselej prav verno prebiram MISLI, čim pridejo. Žal so po navadni pošti vselej zelo kasne. Za primer: marčna in aprilska številka sta prišli včeraj (10. junija) in danes . . .

Še se spominjam svojega obiska Melbourna ob priiliki blagoslovitve vaše cerkvice. Kdaj boš pa ti prišel nas obiskat in pogledat svoje stare ameriške kraje in znance? Pozdrav! — P. Blaž Chemazar, O. F. M.

Priporočam se Slovencem

vzhodnega dela velikega Melbourna
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavvice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

GEELONG, VIC. — Sicer gospodične in gospe kaj nerade priznajo svojo starost, ko gre za praznovanje posebnih obletnic, pa le morajo s številko na dan. Pa saj pravijo, da je nekdo toliko star, kolikor se počuti. In nam vsem znana gospa **Justina Pobežin** se po vsem videzu počuti kot dvajsetletno dekle — kljub temu, da je nedavno s svojci in prijatelji praznovala svojo šestdesetletnico rojstva in tridesetletnico prihoda v Avstralijo. Vedno je rada pomagala novodošlim in mnogim slovenskim fantom nudila na svojem domu v Norlane streho in domačnost ter jim nadomeščala mamo. Njeno popularnost lahko merimo po tem, da se je njenega praznovanja udeležilo preko dvesto oseb ter je o dogodku pisal celo lokalni časopis. Čestitamo in ji želimo še dolgo vrsto let! — **Poročevalec**.

Čestitkam se pridružuje tudi p. urednik, saj mu je gospa Justina pred ustanovitvijo Baragovega doma v Kew velikokrat pomagala, ko ni vedel kam z novodošlimi fanti. Na mnoga leta!

MAIDSTONE, ONT., KANADA — Pošiljam Vam naročnino za letošnji letnik mesečnika MISLI in oprostite mi, da sem se tako zelo zakasnila. Vaš list so nam naročili Plesničarjevi in moram povedati, da sem

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,
Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

*se priporočata
MILI in JAKOB BOŽIČ*

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnicami, radioaparatom, klimatsko kotorolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

ga vselej zelo vesela. Zdi se mi, da je vedno bogatejši. Tudi tisk in papir sta zelo dobra, dočim opažam pri mnogih drugih listih, da lepo in dobro polagoma nadomešča revnejše. Moram povedati, da so mi zelo všeč platnice — kombinacija fotografije in narodnih motivov. Letošnji motiv na platnicah MISLI se kaj lahko uporabi za čelnici avbe ali zavijačke pri slovenski narodni noši.

Želim Vam in mesečniku MISLI veliko lepih uspehov ter veliko vnetih bralcev. Lepo Vas in vse bralce pozdravlja — Mimi Martinčič.

REŠITEV julijске križanke:

Vodoravno: 1. vi; 4. beg; 5. nos; 7. mak; 8. goba;
10. ura; 11. avša; 13. Osram; 15. godba; 18. masa;
19. she; 21. avla; 23. med; 24. tek; 25. tel(efon);
26. ar. — Navpično: 1. veka; 2. Ig (pri Ljubljani);
3. zobar; 4. (Friderik) Baraga; 5. No.; 6. Sava; 7. mu;
8. grob; 9. Ra; 12. Šmihel (pri Novem mestu); 14. sa-
pa; 16. osat; 17. davek; 18. Mr.; 19. smer; 20. Ed;
22. L(udvik) K(lakočer); 25. ta.

Rešitev so poslali: Slovenske sestre v Slomškovem domu, Ivanka Kropich, Vinko Jager, Zalika Svenšek, Viktorija Gajšek, Frančiška Klun, Marija Oražem, Jože Grilj, Elka Pirnat, Amalija Kucler, Danica Petrič, Francka Anžin in Marija Špilar, Stanko Aster-Stater.

Izžrebana je bila FRANČIŠKA KLUN.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez tehen od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasili se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV,
izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠCITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

SEM dolgoletni naročnik MISLI in živim v Melbournu, kjer imam lastni dom. Žal sem že nekaj časa vdovec in zelo pogrešam domače društine. V ta namen iščem poznanstva s samsko ali ovどvelo Slovenko v starosti okrog šestdeset let, ki morda prav tako kot jaz preživlja leta osamelosti. Mogoče bi si lahko skupaj pripravila nekaj zadovoljnih in prijetnih let.

Samo resne odgovore pošljite na uredništvo MISLI pod šifro "Prijetna starost". Tajnost zajamčena.

Uredništvu pa hvala za objavo! — N. N.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi PEPI KOREN iz Kobarida, star okrog štirideset let. Svoj čas je živel v Geelongu, bil pa je tudi na opalskih poljih v Južni Avstraliji. Domaci sprašujejo po njem preko geelongske družine Marcola.

Sleherna vest o pogrešanem bo hvaležno sprejeta.

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dollarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dollarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dollarjev, broširani 10.— dollarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega ne smrte spise Tomaža Kempčanca. Cena lično vezani knjigi 5.— dollarjev.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dollarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dollarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dollarje.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharškim recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13.60 dollarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 14.— dollarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dollarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE

(Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozačeložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljjanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.- dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

**pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prisrčnim vabilom:**

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih priateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nuđimo številne slovenske pihače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanaest ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVÉNSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA

TURISTIČNA

AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Poklicite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!